

NELJÄS MOOSEKSEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

LUKU 1

Ja Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa ilmestysmajassa toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuotena siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, sanoen:

² "Laskekaa koko Israelin kansan väkiluku suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaikki miehenpuolet, pääluvun mukaan.

³ Pitäkää katselmus, sinä ja Aaron, kaikista Israelin sotakelpoisista miehistä, kaksikymmenvuotisista ja sitä vanhemmista, osastoittain.

⁴ Ja teidän apunanne olkoon yksi mies jokaisesta sukukunnasta, sen perhekuntien päämies.

⁵ Ja nämä ovat niiden miesten nimet, jotka teitä avustakoot: Ruubenista Elisur, Sedeurin poika;

⁶ Simeonista Selumiel, Suurisaddain poika;

⁷ Juudasta Nahson, Amminadabin poika;

⁸ Isaskarista Netanel, Suuarin poika;

⁹ Sebulonista Eliab, Heelonin poika;

¹⁰ Joosefin pojista: Efraimista Elisama, Ammihudin poika ja Manassesta Gamliel, Pedasurin poika;

¹¹ Benjaminista Abidan, Gideonin poika;

¹² Daanista Ahieser, Ammisaddain poika;

¹³ Asserista Pagiel, Okranin poika;

¹⁴ Gaadista Eljasaf, Deguelin poika;

¹⁵ Naftalista Ahira, Eenanin poika.

¹⁶ Nämä olkoot kansan edusmiehet, heidän isiensä sukukuntien ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet."

¹⁷ Ja Mooses ja Aaron ottivat luoksensa nämä nimeltä mainitut miehet

¹⁸ ja kokosivat kaiken kansan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, ja kansa pantiin luetteloihin suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat, pääluvun mukaan,

¹⁹ niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Niin hän piti heistä katselmuksen Siinain erämaassa.

²⁰ Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän, pääluvun mukaan, kaikkiaan miehenpuolia,

kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

²¹ näitä Ruubenin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäkuusi tuhatta viisisataa.

²² Simeonin jälkeläisiä, katselmuksessa olleita, oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän, pääluvun mukaan, kaikkiaan miehenpuolia, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

²³ näitä Simeonin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentäyhdeksän tuhatta kolmesataa.

²⁴ Gaadin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

²⁵ näitä Gaadin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäviisi tuhatta kuusisataa viisikymmentä.

²⁶ Juudan jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

²⁷ näitä Juudan sukukunnasta katselmuksessa olleita oli seitsemänkymmentäneljä tuhatta kuusisataa.

²⁸ Isaskarin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

²⁹ näitä Isaskarin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentäneljä tuhatta neljäsataa.

³⁰ Sebulonin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

³¹ näitä Sebulonin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentäseitsemän tuhatta neljäsataa.

³² Joosefin jälkeläisiä, Efraimin jälkeläisiä, oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

³³ näitä Efraimin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentätuhatta viisisataa.

³⁴ Manassen jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

³⁵ näitä Manassen sukukunnasta katselmuksessa olleita oli kolmekymmentäkaksi tuhatta kaksisataa.

³⁶ Benjaminin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

³⁷ näitä Benjaminin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli kolmekymmentäviisi tuhatta neljäsataa.

³⁸ Daanin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

³⁹ näitä Daanin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli kuusikymmentäkaksi tuhatta seitsemänsataa.

⁴⁰ Asserin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,

⁴¹ näitä Asserin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäyksi tuhatta viisisataa.

- ⁴² Naftalin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,
- ⁴³ näitä Naftalin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa.
- ⁴⁴ Nämä ovat ne katselmuksessa olleet, joista Mooses ja Aaron ja Israelin ruhtinaat, nuo kaksitoista miestä, perhekuntiansa edustaen, pitivät katselmuksen.
- ⁴⁵ Ja kaikkiaan katselmuksessa olleita israelilaisia oli perhekunnittain, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia Israelin sotakelpoisia miehiä,
- ⁴⁶ näitä katselmuksessa olleita oli yhteensä kuusisataakolme tuhatta viisisataa viisikymmentä.
- ⁴⁷ Mutta leeviläisistä, heidän isiensä sukukunnasta, ei pidetty katselmusta yhdessä muiden kanssa.
- ⁴⁸ Sillä Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ⁴⁹ "Ainoastaan Leevin sukukunnasta älä pidä katselmusta äläkä laske heidän väkilukuansa yhdessä muiden israelilaisten kanssa,
- ⁵⁰ vaan pane leeviläiset hoitamaan lain asumusta ja sen kaikkea kalustoa ja kaikkea, mitä siihen kuuluu. He kantakoot asumusta ja sen kaikkea kalustoa, ja he toimittakoot siinä palvelusta sekä leiriytykööt asumuksen ympärille.
- ⁵¹ Kun asumus lähtee liikkeelle, purkakoot leeviläiset sen; ja kun asumus pysähtyy leiripaikkaan, pystyttäkööt leeviläiset sen. Syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon.
- ⁵² Muut israelilaiset asettukoot kukin omaan leiriinsä ja kukin lippunsa luo, osastoittain.
- ⁵³ Mutta leeviläiset leiriytykööt lain asumuksen ympärille, ettei Herran viha kohtaisi Israelin kansaa, ja leeviläiset hoitakoot tehtäviä lain asumuksessa."
- ⁵⁴ Ja israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut; niin he tekivät.

LUKU 2

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

- ² "Israelilaiset leiriytykööt kukin lippunsa luo, perhekuntiansa sotamerkkien kohdalle; he leiriytykööt taammas ilmestysmajan ympärille.
- ³ Etupuolelle, itään päin, leiriytyköön Juudan leirin lippukunta osastoittain, ja Juudan jälkeläisten päämiehenä olkoon Nahson, Amminadabin poika;
- ⁴ hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on seitsemänkymmentäneljä tuhatta kuusisataa miestä.
- ⁵ Hänen viereensä leiriytyköön Isaskarin sukukunta, ja Isaskarin jälkeläisten päämiehenä olkoon Netanel, Suuarin poika;
- ⁶ hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on viisikymmentäneljä tuhatta neljäsataa miestä.
- ⁷ Sitten Sebulonin sukukunta, ja Sebulonin jälkeläisten päämiehenä olkoon Eliab, Heelonin poika;
- ⁸ hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on viisikymmentäseitsemän tuhatta neljäsataa miestä.
- ⁹ Juudan leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan sata kahdeksankymmentäkuusi tuhatta neljäsataa miestä, osastoittain; he lähtekööt liikkeelle ensimmäisenä joukkona.
- ¹⁰ Ruubenin leirin lippukunta leiriytyköön etelään päin osastoittain, ja Ruubenin

jälkeläisten päämiehenä olkoon Elisur, Sedeurin poika;

11 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on neljäkymmentäkuusi tuhatta viisisataa miestä.

12 Hänen viereensä leiriytyköön Simeonin sukukunta, ja Simeonin jälkeläisten päämiehenä olkoon Selumiel, Suurisaddain poika;

13 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on viisikymmentäyhdeksän tuhatta kolmesataa miestä.

14 Sitten Gaadin sukukunta, ja Gaadin jälkeläisten päämiehenä olkoon Eljasaf, Reguelin poika;

15 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on neljäkymmentäviisi tuhatta kuusisataa viisikymmentä miestä.

16 Ruubenin leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan sata viisikymmentäyksi tuhatta neljäsataa viisikymmentä miestä, osastoittain. He lähtekööt liikkeelle toisena joukkona.

17 Sitten lähtee liikkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leiri toisten leirien keskellä. Niinkuin olivat leiriytyneet, niin lähteköötkin, kukin kohdallansa, lippukunnittain.

18 Efraimin leirin lippukunta leiriytyköön länteen päin osastoittain, ja Efraimin jälkeläisten päämiehenä olkoon Elisama, Ammihudin poika;

19 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on neljäkymmentä tuhatta viisisataa miestä.

20 Hänen viereensä leiriytyköön Manassan sukukunta, ja Manassan jälkeläisten päämiehenä olkoon Gamliel, Pedasurin poika;

21 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on kolmekymmentäkaksi tuhatta kaksisataa miestä.

22 Sitten Benjaminin sukukunta, ja Benjaminin jälkeläisten päämiehenä olkoon Abidan, Gideonin poika;

23 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on kolmekymmentäviisi tuhatta neljäsataa miestä.

24 Efraimin leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan satakahdeksan tuhatta ja sata miestä, osastoittain. He lähtekööt liikkeelle kolmantena joukkona.

25 Daanin leirin lippukunta leiriytyköön pohjoiseen päin osastoittain, ja Daanin jälkeläisten päämiehenä olkoon Ahieser, Ammisaddain poika;

26 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on kuusikymmentäkaksi tuhatta seitsemäsataa miestä.

27 Hänen viereensä leiriytyköön Asserin sukukunta, ja Asserin jälkeläisten päämiehenä olkoon Pagieli, Okranin poika;

28 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on neljäkymmentäyksi tuhatta viisisataa miestä.

29 Sitten Naftalin sukukunta, ja Naftalin jälkeläisten päämiehenä olkoon Ahira, Eenanin poika;

30 hänen osastonsa, katselmuksessa olleet, on viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa miestä.

31 Daanin leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan sata viisikymmentäseitsemän tuhatta kuusisataa miestä. He lähtekööt liikkeelle viimeisenä joukkona, lippukuntinensa."

32 Nämä olivat israelilaisten katselmuksessa olleet, perhekunnittain; eri leirien katselmuksessa olleita oli osastoittain kaikkiaan kuusisataakolme tuhatta viisisataa viisikymmentä miestä.

33 Mutta leeviläisten katselmusta ei pidetty samalla kuin muiden israelilaisten, sillä niin oli

Herra Moosekselle käskyn antanut.

³⁴ Ja israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Niin he leiriytyivät lippukunnittain, ja niin he lähtivät liikkeelle kukin suvuittain ja perhekunnittain.

LUKU 3

Tämä on kertomus Aaronin ja Mooseksen suvusta, siihen aikaan kun Herra puhui Moosekselle Siinain vuorella.

² Nämä ovat Aaronin poikien nimet: Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

³ Nämä ovat Aaronin poikien, voideltujen pappien, nimet, niiden, jotka olivat vihityt papinvirkkaa toimittamaan.

⁴ Mutta Naadab ja Abihu kuolivat Herran edessä tuodessaan vierasta tulta Herran eteen Siinain erämaassa; ja heillä ei ollut poikia. Niin Eleasar ja Iitamar toimittivat papinvirkkaa isänsä Aaronin edessä.

⁵ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

⁶ "Tuo Leevin sukukunta esille ja aseta se pappi Aaronin eteen palvelemaan häntä.

⁷ Ja he hoitakoot sekä hänen että koko kansan tehtäviä ilmestysmajan edustalla, toimittakoot palvelusta asumuksessa.

⁸ Ja he hoitakoot kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja israelilaisten tehtäviä, toimittakoot palvelusta asumuksessa.

⁹ Niin on sinun annettava leeviläiset Aaronille ja hänen pojilleen; antakoot israelilaiset heidät hänen haltuunsa, hänelle palvelijoiksi.

¹⁰ Mutta Aaronin ja hänen poikiensa käske hoitaa papinvirkansa. Syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon."

¹¹ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

¹² "Katso, minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten keskuudesta israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan, kaiken sijaan, joka avaa äidinkohdun; leeviläiset ovat siis tulleet minun omikseni.

¹³ Sillä minun omani on jokainen esikoinen. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että karjan; minun omani ne ovat. Minä olen Herra."

¹⁴ Ja Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa sanoen:

¹⁵ "Pidä leeviläisten katselmus perhekunnittain ja suvuittain; kaikista miehenpuolista, kuukauden ikäisistä ja sitä vanhemmista, pidä katselmus".

¹⁶ Ja Mooses piti heistä katselmuksen Herran käskyn mukaan, niinkuin hänelle oli määrätty.

¹⁷ Ja nämä olivat Leevin poikien nimet: Geerson, Kehat ja Merari.

¹⁸ Ja nämä olivat Geersonin poikien nimet, suvuittain: Libni ja Siimei.

¹⁹ Ja Kehatin pojat olivat, suvuittain, Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

²⁰ Ja Merarin pojat olivat, suvuittain, Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin suvut perhekunnittain.

²¹ Geersonista polveutuivat libniläisten suku ja siimeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten suvut.

²² Katselmuksessa olleita oli heitä, kaikkien miehenpuolten, kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien, lukumäärän mukaan - näitä katselmuksessa olleita oli seitsemäntuhatta viisisataa miestä.

- ²³ Geersonilaisten suvut leiriytyivät asumuksen taakse länteen päin.
- ²⁴ Ja geersonilaisten perhekunta-päämies oli Eljasaf, Laaelin poika.
- ²⁵ Geersonin poikien hoidettavana ilmestysmajassa oli asumus ja telttä, sen peite, ilmestysmajan oven uudin
- ²⁶ ja asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhot ja sen portin uudin sekä sen köydet - kaikki ne palvelustehtävineen.
- ²⁷ Kehatista polveutuivat amramilaisten suku, jisharilaisten suku, hebronilaisten suku ja ussielilaisten suku. Nämä olivat kehatilaisten suvut.
- ²⁸ Miehenpuolten, kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien, lukumäärän mukaan oli heitä kaikkiaan kahdeksantuhatta kuusisataa, jotka hoitivat pyhäkössä suoritettavia tehtäviä.
- ²⁹ Kehatilaisten suvut leiriytyivät asumuksen sivulle etelään päin.
- ³⁰ Ja kehatilaisten sukujen perhekunta-päämies oli Elisafan, Ussielin poika.
- ³¹ Heidän hoidettavanaan oli arkki, pöytä, seitsenhaarainen lamppu, alttarit ja pyhä kalusto, jota jumalanpalveluksessa käytettiin, ynnä esirippu - kaikkine palvelustehtävineen.
- ³² Ja leeviläisten päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika; hän oli niiden päällysmies, jotka hoitivat tehtäviä pyhäkössä.
- ³³ Merarista polveutuivat mahlilaisten suku ja muusilaisten suku. Nämä olivat Merarin suvut.
- ³⁴ Katselmuksessa olleita oli heitä kaikkien miehenpuolten, kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien, lukumäärän mukaan kuusituhatta kaksisataa.
- ³⁵ Ja Merarin sukujen perhekunta-päämies oli Suuriel, Abihailin poika. He leiriytyivät asumuksen sivulle pohjoiseen päin.
- ³⁶ Ja Merarin poikien hoidettavaksi oli uskottu asumuksen laudat, poikkitangot, pylvää ja jalustat sekä kaikki sen kalusto - kaikki ne palvelustehtävineen;
- ³⁷ niinikään ympärillä olevan esipihan pylvää ja jalustoinensa, vaarnoinensa ja köysinensä.
- ³⁸ Mutta asumuksen eteen, itään päin, ilmestysmajan eteen, auringon nousuun päin, leiriytyivät Mooses ja Aaron ynnä hänen poikansa; heidän hoidettavanaan oli pyhäkkö, se, mikä oli israelilaisten hoidettavana. Mutta syrjäinen, joka ryhtyi siihen, oli surmattava.
- ³⁹ Katselmuksessa olleita leeviläisiä, joista Mooses ja Aaron Herran käskyn mukaan pitivät katselmuksen suvuittain, kaikkia miehenpuolia, kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia, oli kaikkiaan kaksikymmentäkaksi tuhatta.
- ⁴⁰ Ja Herra sanoi Moosekselle: "Katsasta kaikki israelilaisten miehenpuoliset esikoiset, kuukauden ikäisistä ja sitä vanhemmista, ja laske heidän nimiensä lukumäärä.
- ⁴¹ Ja ota minulle - minä olen Herra - leeviläiset israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan sekä myös leeviläisten karja israelilaisten karjan kaikkien esikoisten sijaan."
- ⁴² Ja Mooses katsasti, niinkuin Herra oli häntä käskenyt, kaikki israelilaisten esikoiset.
- ⁴³ Ja katselmuksessa olleita oli heitä, kaikkia miehenpuolisia esikoisia, nimien lukumäärän mukaan, kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia, kaikkiaan kaksikymmentäkaksi tuhatta kaksisataa seitsemänkymmentä kolme.
- ⁴⁴ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ⁴⁵ "Ota leeviläiset israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja heidän karjansa sijaan, ja niin leeviläiset tulevat minun omikseni. Minä olen Herra.
- ⁴⁶ Mutta lunastukseksi noista kahdestasadasta seitsemästäkymmenestä kolmesta, jonka verran israelilaisten esikoisia on yli leeviläisten määrän,
- ⁴⁷ ota miestä kohti viisi sekeliä, ota ne pyhäkkösekelin painon mukaan, kaksikymmentä

geeraa laskettuna sekeliin.

⁴⁸ Ja anna se raha Aaronille ja hänen pojillensa lunastukseksi niistä, joita on yli leeviläisten määrän."

⁴⁹ Ja Mooses otti lunastushinnan niistä, joita oli yli leeviläisillä lunastettujen määrän.

⁵⁰ Israelilaisten esikoisista hän otti tämän rahan, tuhat kolmesataa kuusikymmentä viisi sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

⁵¹ Ja Mooses antoi sen lunastushinnan Aaronille ja hänen pojillensa Herran käskyn mukaan, niinkuin Herra oli Moosesta käsenyt.

LUKU 4

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

² "Laske Leevin jälkeläisten joukosta Kehatin jälkeläisten lukumäärä suvuittain ja perhekunnittain,

³ kolmikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat aina viisikymmenvuotisiin saakka, kaikki, joiden on palveltava toimittamalla askareita ilmestysmajassa.

⁴ Kehatin poikien palvelustehtävänä ilmestysmajassa olkoon tämä: huolenpito korkeasti-pyhistä.

⁵ Ja leirin liikkeelle lähtiessä menkööt Aaron ja hänen poikansa ja päästäkööt alas esiripun sekä peittäkööt sillä lain arkin;

⁶ sitten he pankoot sen päälle sireeninnahkapeitteen ja levittäkööt päällimmäiseksi vaateen, kokonaan punasinisistä langoista tehdyn, ja asettakoot paikoilleen sen korennot.

⁷ Ja näkyleipäpöydälle he levittäkööt punasinisien vaateen ja pankoot sen päälle vadit ja kupit, maljat ja juomauhrikannut; ja ainainen leipä olkoon myös sen päällä.

⁸ Sitten he levittäkööt näiden päälle helakanpunaisen vaateen ja peittäkööt sen sireeninnahkapeitteellä ja asettakoot paikoilleen sen korennot.

⁹ Ja he ottakoot punasinisien vaateen ja peittäkööt seitsenhaaraisen lampun lamppuineen, lamppusaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen, joita sen hoitamisessa käytetään.

¹⁰ Ja he käärikööt sen ja kaiken sen kaluston sireeninnahkapeitteeseen ja pankoot kantopaareille.

¹¹ Ja kultaiselle alttarille he levittäkööt punasinisien vaateen ja peittäkööt sen sireeninnahkapeitteellä ja asettakoot paikoilleen sen korennot.

¹² Ja he ottakoot kaiken jumalanpalveluskaluston, jota pyhäkössä käytetään, ja käärikööt sen punasinsien vaatteeseen ja peittäkööt sen sireeninnahkapeitteellä ja pankoot kantopaareille.

¹³ Ja he puhdistakoot tuhasta alttarin sekä levittäkööt sen päälle purppuranpunaisen vaateen

¹⁴ ja pankoot sen päälle kaiken kaluston, jota alttarilla käytetään: hiilipannut, haarukat, lapiot ja maljat, kaiken alttarikaluston; ja levittäkööt sen päälle sireeninnahkapeitteen ja asettakoot paikoilleen sen korennot.

¹⁵ Ja kun leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ovat valmiiksi peittäneet pyhäkön ja pyhäkön kaiken kaluston, niin tulkoot Kehatin pojat kantamaan, mutta älkööt koskeko pyhäkköön, etteivät kuolisi. Tämä on ilmestysmajasta se, mikä on Kehatin poikien kannettava.

¹⁶ Ja Eleasar, pappi Aaronin poika, pitäköön huolen seitsenhaaraisen lampun öljystä,

hyvänhajuisesta suitsukkeesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä; hän pitäköön huolen koko asumuksesta ja kaikesta, mitä siinä on, pyhäköstä ja sen kalustosta."

17 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

18 "Älkää päästäkö kehatilaisten sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta.

19 Näin siis tehkää heille, että he saisivat elää eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa menkööt ja asettakoot heidät jokaisen tekemään palvelustehtäväänsä ja kantamaan kannettavaansa;

20 mutta älkööt nämä menkö katsomaan pyhiä esineitä, älkööt silmänräpäyksesikään, etteivät kuolisi."

21 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

22 "Laske myöskin Geersonin jälkeläisten lukumäärä perhekunnittain ja suvuittain;

23 pidä kolmikymmenvuotisten katselmus ja sitä vanhempien, viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden on palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa.

24 Geersonilaissukujen tehtävänä palveltaessa ja kannettaessa olkoon tämä:

25 he kantakoot asumuksen telttakankaan kaistat ja ilmestysmajan, sen peitteen ja sireeninahkapeitteen, joka on sen päällä päällimmäisenä, sekä ilmestysmajan oven uutimen

26 ja asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhot ja sen portin uutimen sekä niiden köydet ja kaiken niiden hoitamiseen tarvittavan kaluston; he toimittakoot kaiken, mitä siinä on tehtävä.

27 Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaisesti tapahtukoon kaikki geersonilaisten palvelus, mitä hyvänsä he kantavat ja toimittavatkin, ja antakaa heidän hoitoonsa kaikki heidän kannettavansa.

28 Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä ilmestysmajassa; ja he hoitakoot toimensa litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

29 Pidä Merarin jälkeläisten katselmus suvuittain ja perhekunnittain;

30 pidä kolmikymmenvuotisten katselmus ja sitä vanhempien, viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden on palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa.

31 Ja nämä ovat uskotut heille kannettaviksi heidän toimittaessaan palvelusta ilmestysmajassa: asumuksen laudat, sen poikkatangot, pylväät ja jalustat

32 sekä ympärillä olevan esipihan pylväät jalustoineen, vaarnoineen ja köysineen, kaikki niiden kalusto ja kaikki, mitä tarvitaan niiden hoitamiseen. Ja antakaa heidän hoitoonsa nimeltä mainittuina ne kalut, joiden kantaminen on heidän tehtävänä.

33 Tämä on merarilaissukujen palvelustehtävä, mitä hyvänsä he toimittavatkin ilmestysmajassa litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla."

34 Ja Mooses ja Aaron sekä kansan päämiehet pitivät Kehatin jälkeläisten katselmuksen suvuittain ja perhekunnittain,

35 kolmikymmenvuotisten ja sitä vanhempien, aina viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa.

36 Ja heitä, suvuittain katselmuksessa olleita, oli kaksituhatta seitsemänsataa viisikymmentä.

37 Näin paljon oli kehatilaissuvuista katselmuksessa olleita, kaikkia ilmestysmajassa palvelevia, joiden katselmuksen Mooses ja Aaron pitivät sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.

38 Ja Geersonin jälkeläisiä, joiden katselmus pidettiin suvuittain ja perhekunnittain,

- ³⁹ kolmikymmenvuotisia ja sitä vanhempia viisikymmenvuotisiin asti, kaikkia, joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa,
- ⁴⁰ näitä katselmuksessa olleita oli suvuittain ja perhekunnittain kaksituhatta kuusisataa kolmekymmentä.
- ⁴¹ Näin paljon oli geersonilaisten suvuista katselmuksessa olleita, kaikkia ilmestysmajassa palvelevia, joiden katselmuksen Mooses ja Aaron pitivät Herran käskyn mukaisesti.
- ⁴² Ja merarilaisten suvuista oli niitä, joiden katselmus pidettiin suvuittain ja perhekunnittain,
- ⁴³ kolmikymmenvuotisia ja sitä vanhempia viisikymmenvuotisiin asti, kaikkia, joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa,
- ⁴⁴ näitä, suvuittain katselmuksessa olleita, oli kolmetuhatta kaksisataa.
- ⁴⁵ Näin paljon oli merarilaisten suvuista katselmuksessa olleita, joista Mooses ja Aaron pitivät katselmuksen sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.
- ⁴⁶ Kaikkia katselmuksessa olleita leeviläisiä, joiden katselmuksen Mooses ja Aaron ja Israelin päämiehet pitivät suvuittain ja perhekunnittain,
- ⁴⁷ kolmikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, viisikymmenvuotisiin asti, kaikkia, joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta ja kantamistyötä ilmestysmajassa,
- ⁴⁸ näitä katselmuksessa olleita oli kahdeksantuhatta viisisataa kahdeksankymmentä.
- ⁴⁹ Sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut, määrättiin jokaiselle heistä oma palvelustehtävänsä ja kantamistyönsä. Tämän katselmuksen Mooses piti, niinkuin Herra oli häntä käsenyt.

LUKU 5

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

- ² "Käske israelilaisten karkoittaa leiristä jokainen pitalinen ja jokainen vuotoa sairastava ja jokainen kuolleesta saastunut.
- ³ Karkoittakaa sellaiset, sekä miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuttaisi leiriään, jossa minä asun heidän keskellensä."
- ⁴ Ja israelilaiset tekivät niin ja karkoittivat heidät leirin ulkopuolelle; niinkuin Herra oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät.
- ⁵ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ⁶ "Puhu israelilaisille: Jos mies tai nainen tekee rikkomuksen minkä tahansa, jonka ihminen tekee menettelemällä uskottomasti Herraa kohtaan, ja niin joutuu vikapäääksi,
- ⁷ tunnustakoon hän rikkomuksensa, jonka on tehnyt, ja maksakoon velkansa täyteen määrään sekä pankoon siihen lisäksi viidennen osan sen arvosta ja antakoon sen sille, jolle hän on velkaa.
- ⁸ Mutta jos hänellä ei ole sukulunastajaa, jolle velka olisi maksettava, maksettakoon velka Herralle, se on papille, ja sitä paitsi sovitus-oinas, jolla toimitetaan syynalaiselle sovitus.
- ⁹ Ja jokainen anti, mikä hyvänsä israelilaisten papille tuomista pyhistä lahjoista, olkoon papin oma.
- ¹⁰ Ja jokaisen pyhät lahjat olkoot papin omat; mitä joku antaa papille, se olkoon papin oma."
- ¹¹ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ¹² "Puhu israelilaisille ja sano heille: jos jonkun miehen vaimo on pettänyt miehensä ja ollut hänelle uskoton

- ¹³ ja joku on maannut hänen kanssaan eikä hänen miehensä ole saanut sitä tietää ja vaimo on saanut sen salatuksi, vaikka hän on saastuttanut itsensä, eikä ole todistajaa häntä vastaan eikä häntä ole teosta tavattu,
- ¹⁴ mutta luulevaisuuden henki on vallannut miehen ja hän luulee vaimoansa, joka onkin saastuttanut itsensä, tahi jos luulevaisuuden henki on vallannut miehen ja hän luulee vaimoansa, vaikka tämä ei ole saastuttanut itseänsä,
- ¹⁵ niin tuokoon mies vaimonsa papin eteen ja uhrilahjana hänen puolestaan kymmenennen osan eefa-mittaa ohrajauhoja, mutta älköön hän sen päälle vuodattako öljyä älköönkä panko suitsuketta, sillä se on luulevaisuusuhri, muistutusuhri, joka johdattaa muistoon pahan teon.
- ¹⁶ Ja pappi tuokoon vaimon ja asettakoon hänet Herran eteen.
- ¹⁷ Ja pappi ottakoon pyhää vettä saviastiaan, ja sitten pappi ottakoon tomua asumuksen lattialta ja pankoon veteen.
- ¹⁸ Ja pappi asettakoon vaimon Herran eteen, päästäköön vaimon tukan hajalle ja asettakoon hänen käsiinsä muistutusuhrin, se on luulevaisuusuhrin, ja papin kädessä olkoon katkera kirovesi.
- ¹⁹ Ja pappi vannottakoon vaimoa ja sanokoon hänelle: 'Jos ei kukaan ole maannut sinun kanssasi etkä ole pettänyt miestäsi saastuttamalla itseäsi, niin älköön tämä katkera kirovesi sinua vahingoittako.
- ²⁰ Mutta jos olet pettänyt miehesi ja saastuttanut itsesi ja joku muu kuin miehesi on maannut sinun kanssasi,
- ²¹ niin' - pappi vannottakoon vaimoa kirovalalla ja pappi sanokoon vaimolle - 'tehköön Herra sinun nimesi kiroukseksi ja sadatukseksi sinun kansasi keskuudessa, kuihduttakoon Herra sinun lanteesi ja paisuttakoon vatsasi;
- ²² menköön tämä kirovesi sinun sisuksiisi, niin että vatsasi paisuu ja lanteesi kuihtuvat.' Ja vaimo sanokoon: 'Amen, Amen'.
- ²³ Ja pappi kirjoittakoon nämä kiroukset ja huuhtokoon kirjoituksen kiroveteen.
- ²⁴ Sitten hän juottakoon vaimolla sen katkeran kiroveden, ja menköön kirovesi häneen, tuskaksi hänelle.
- ²⁵ Ja pappi ottakoon vaimon kädestä luulevaisuusuhrin ja toimittakoon uhrin heilutuksen Herran edessä ja tuokoon sen alttarille.
- ²⁶ Ja pappi ottakoon uhrista kourallisen alttariuhriosaksi ja polttakoon sen alttarilla ja juottakoon sitten vaimolla veden.
- ²⁷ Ja kun hän on juottanut vaimolla veden, niin, jos hän on saastuttanut itsensä ja ollut miehelleen uskoton, menee kirovesi häneen, hänelle tuskaksi, ja hänen vatsansa paisuu ja lanteensa kuihtuvat, ja vaimon nimi tulee kiroukseksi hänen kansansa keskuudessa.
- ²⁸ Mutta jos vaimo ei ole saastuttanut itseänsä, vaan on puhdas, ei hän vahingoitu, vaan pysyy hedelmällisenä.
- ²⁹ Tämä on laki luulevaisuudesta. Jos vaimo pettää miehensä ja saastuttaa itsensä,
- ³⁰ tai jos jonkun valtaa luulevaisuuden henki ja hän luulee vaimoansa, niin hän asettakoon vaimonsa Herran eteen, ja pappi tehköön vaimolle kaiken tämän lain mukaan.
- ³¹ Niin mies olkoon syyllisyydestä vapaa, mutta vaimo kantakoon syyllisyytensä."

LUKU 6

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

² "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun mies tai nainen tekee nasiirilupauksen vihkiytyäksensä Herralle,

³ niin pidätköön hän viinistä ja väkijuomasta; älköön juoko hapanviiniä tai hapanta juomaa älköönkä mitään viinirypäleen mehua; älköön syökö tuoreita älköönkä kuivia rypäleitä.

⁴ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, älköön hän syökö mitään, mikä viiniköynnöksestä saadaan, älköön edes raakiloita tai köynnösten versoja.

⁵ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, älköön partaveitsi koskettako hänen päätänsä. Kunnes kuluu umpeen aika, joksi hän on vihkiytynyt Herralle, hän olkoon pyhä ja kasvattakoon päänsä hiukset pitkiksi.

⁶ Niin kauan kuin hän on Herralle vihkiytynyt, älköön hän menkö kuolleen luo.

⁷ Älköön hän saastuko edes isästänsä tai äidistänsä, veljestänsä tai sisarestansa heidän kuoltuaan, sillä hänen päässään on Jumalalle-vihkiytymisen merkki.

⁸ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, hän on pyhä Herralle.

⁹ Jos joku odottamatta, äkkiarvaamatta kuolee hänen läheisyydessään ja hän niin saastuttaa vihityn päänsä, niin hän ajattakoon hiuksensa puhdistuspäivänään, seitsemäntenä päivänä hän ajattakoon ne.

¹⁰ Ja kahdeksantena päivänä hän tuokoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan ovelle.

¹¹ Ja pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ja toimittakoon hänelle sovituksen kuolleen tähden tulleeesta rikkomuksesta ja pyhittäköön uudelleen hänen päänsä sinä päivänä.

¹² Ja hän vihkiytyköön uudelleen Herralle nasiirilupauksensa ajaksi ja tuokoon vuoden vanhan karitsan vikauhriksi. Mutta kulunut aika jääköön lukuunottamatta, koska hän saastutti vihkimyksensä.

¹³ Ja tämä on nasiirilaki: Sinä päivänä, jona hänen nasiirilupauksensa aika on kulunut umpeen, tuotakoon hänet ilmestysmajan ovelle,

¹⁴ ja hän tuokoon uhrilahjanansa Herralle vuoden vanhan virheettömän karitsan polttouhriksi ja vuoden vanhan virheettömän uuhikaritsan syntiuhriksi sekä virheettömän oinaan yhteysuhriksi

¹⁵ ynnä korillisen lestyistä jauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyyn leivottuja kakkuja ja öljyllä voideltuja happamattomia ohukaisia sekä niihin kuuluvan ruoka- ja juomauhrin.

¹⁶ Ja pappi tuokoon ne Herran eteen ja toimittakoon hänen syntiuhrinsa ja polttouhrinsa.

¹⁷ Mutta oinaan hän uhratkoon yhteysuhriksi Herralle ynnä korillisen happamattomia leipiä; ja pappi toimittakoon myös hänen ruoka- ja juomauhrinsa.

¹⁸ Ja nasiiri ajattakoon hiuksensa, vihkiytymisensä merkin, ilmestysmajan ovella ja ottakoon päänsä hiukset, vihkiytymisensä merkin, ja pankoon ne tuleen, joka palaa yhteysuhrin alla.

¹⁹ Ja pappi ottakoon oinaan keitetyn lavan ja korista happamattoman kakun sekä happamattoman ohukaisen ja pankoon ne nasiirin käsiin, senjälkeen kuin tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin.

²⁰ Ja pappi toimittakoon niiden heilutuksen Herran edessä. Se olkoon pyhä lahja papille, annettava heilutetun rintalihan ja anniksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri saakoon juoda viiniä.

- ²¹ Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhrilahjastaan, jonka hän uhraa Herralle vihkiytymisensä tähden, sen lisäksi, mitä hän muuten saa hankituksi. Tekemänsä lupauksen mukaan hän menetelkään näin, noudattaen vihkiytymistään koskevaa lakia."
- ²² Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ²³ "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille:
- ²⁴ Herra siunatkoon sinua ja varjeltkoon sinua;
- ²⁵ Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen;
- ²⁶ Herra kääntäkään kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.
- ²⁷ Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä."

LUKU 7

- K**un nyt Mooses oli saanut pystytetyksi asumuksen ja oli voidellut sen ja pyhittänyt sen kaikkine kalustoineen ynnä alttarin kaikkine kalustoineen sekä voidellut ja pyhittänyt ne,
- ² niin Israelin ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, nimittäin heimoruhtinaat, katselmuksessa olleiden esimiehet,
- ³ toivat lahjanansa Herran eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista raavasta, kaksi ruhtinasta aina yhdet vaunut ja kukin ruhtinas härän; ne he toivat asumuksen eteen.
- ⁴ Ja Herra sanoi Moosekselle näin:
- ⁵ "Ota ne heiltä ilmestysmajan palveluksessa käytettäviksi ja anna ne leeviläisille, kullekin hänen palvelustehtävänsä mukaisesti".
- ⁶ Ja Mooses otti vastaan vaunut ja raavaat ja antoi ne leeviläisille.
- ⁷ Kahdet vaunut ja neljä raavasta hän antoi Geersonin pojille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti.
- ⁸ Ja neljät vaunut sekä kahdeksan raavasta hän antoi Merarin pojille sen palvelustehtävän mukaisesti, joka heidän oli suoritettava litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.
- ⁹ Mutta Kehatin pojille hän ei antanut mitään, koska heidän hoidettavinaan oli pyhät esineet, joita heidän oli olallaan kannettava.
- ¹⁰ Ja ruhtinaat toivat vihkiäislahjoja alttaria varten sinä päivänä, jona se voideltiin; ja ruhtinaat toivat lahjansa alttarin eteen.
- ¹¹ Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ruhtinaat tuokoot yksitellen, kukin päivänänsä, uhrilahjansa alttarin vihkiäisiin".
- ¹² Ensimmäisenä päivänä toi uhrilahjansa Nahson, Amminadabin poika, Juudan sukukunnasta.
- ¹³ Ja hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, ja hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
- ¹⁴ kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
- ¹⁵ mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
- ¹⁶ kauris syntiuhriksi
- ¹⁷ ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja.
- ¹⁸ Toisena päivänä Netanel, Suuarin poika, Isaskarin ruhtinas, toi uhrilahjansa.
- ¹⁹ Hän toi uhrilahjanansa hopeavadin, sadan kolmenkymmenen sekelin painoisen, hopeamaljan, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,

molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
20 kymmenen sekelin painoisen kultakupin, täynnä suitsuketta,
21 mullikan, oinaan ja vuoden vanhan karitsan polttouhriksi,
22 kauriin syntiuhriksi
23 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja.
24 Kolmantena päivänä Sebulonin jälkeläisten ruhtinas Eliab, Heelonin poika:
25 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
26 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
27 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
28 kauris syntiuhriksi
29 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan, uhrilahja.
30 Neljäntenä päivänä Ruubenin jälkeläisten ruhtinas Elisur, Sedeurin poika:
31 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
32 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
33 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
34 kauris syntiuhriksi
35 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Elisurin, Sedeurin pojan, uhrilahja.
36 Viidentenä päivänä Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumiel, Suurisaddain poika:
37 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
38 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
39 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
40 kauris syntiuhriksi
41 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Selumielin, Suurisaddain pojan, uhrilahja.
42 Kuudentena päivänä Gaadin jälkeläisten ruhtinas Eljasaf, Deguelin poika:
43 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
44 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
45 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
46 kauris syntiuhriksi
47 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Eljasafin, Deguelin pojan, uhrilahja.
48 Seitsemäntenä päivänä Efraimin jälkeläisten ruhtinas Elisama, Ammihudin poika:
49 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,

molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,

50 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,

51 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

52 kauris syntiuhriksi

53 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja.

54 Kahdeksantena päivänä Manassen jälkeläisten ruhtinas Gamliel, Pedasurin poika:

55 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,

56 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,

57 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

58 kauris syntiuhriksi

59 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, uhrilahja.

60 Yhdeksäntenä päivänä Benjaminin jälkeläisten ruhtinas Abidan, Gideonin poika:

61 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,

62 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,

63 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

64 kauris syntiuhriksi

65 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja.

66 Kymmenentenä päivänä Daanin jälkeläisten ruhtinas Ahieser, Ammisaddain poika:

67 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,

68 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,

69 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

70 kauris syntiuhriksi

71 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, uhrilahja.

72 Yhdentenätoista päivänä Asserin jälkeläisten ruhtinas Pagieli, Okranin poika:

73 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,

74 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,

75 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

76 kauris syntiuhriksi

77 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojan, uhrilahja.

78 Kahdentenatoista päivänä Naftalin jälkeläisten ruhtinas Ahira, Eenanin poika:

79 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,

molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,

⁸⁰ kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,

⁸¹ mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁸² kauris syntiuhriksi

⁸³ ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Ahiran, Eenanin pojan, uhrilahja.

⁸⁴ Nämä olivat ne vihkiäislahjat, jotka Israelin ruhtinaat antoivat alttaria varten sinä päivänä, jona se voideltiin: kaksitoista hopeavatia, kaksitoista maljaa, kaksitoista kultakuppia,

⁸⁵ kukin hopeavati sadan kolmenkymmenen sekelin ja kukin malja seitsemänkymmenen sekelin painoinen; näissä astioissa oli siis hopeata yhteensä kaksituhatta neljäsataa sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

⁸⁶ Kultakuppeja oli kaksitoista, täynnä suitsuketta, kukin kuppi kymmenen sekelin painoinen pyhäkkösekelin painon mukaan; kupeissa oli siis kultaa yhteensä sata kaksikymmentä sekeliä.

⁸⁷ Polttouhrieläimiä oli yhteensä: kaksitoista härkää, kaksitoista oinasta, kaksitoista vuoden vanhaa karitsaa ynnä niihin kuuluva ruokauhri; ja syntiuhrikauriita oli kaksitoista.

⁸⁸ Yhteysuhrieläimiä oli yhteensä: kaksikymmentä neljä härkää, kuusikymmentä oinasta, kuusikymmentä kaurista ja kuusikymmentä vuoden vanhaa karitsaa. Nämä olivat ne vihkiäislahjat, jotka annettiin alttaria varten, sen jälkeen kuin se oli voideltu.

⁸⁹ Ja kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herran kanssa, kuuli hän äänen, joka puhutteli häntä lain arkin päällä olevalta armoistuilta, molempien kerubien väliltä; ja Herra puhui hänelle.

LUKU 8

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

² "Puhu Aaronille ja sano hänelle: Kun nostat lamput paikoilleen, niin valaiskoot ne seitsemän lamppua seitsenhaaraisen lampun edustaa".

³ Ja Aaron teki niin; hän nosti lamput valaisemaan seitsenhaaraisen lampun edustaa, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.

⁴ Ja näin oli seitsenhaarainen lamppu tehty: se oli kullasta, kohotakoista tekoa; sen jalka ja kukkalehdetkin olivat kohotakoista tekoa. Aivan sen kaavan mukaan, jonka Herra oli Moosekselle näyttänyt, hän teki seitsenhaaraisen lampun.

⁵ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

⁶ "Ota leeviläiset israelilaisten keskuudesta ja puhdistu heidät.

⁷ Ja puhdistaksesi heidät tee näin: Pirskoita heihin synnistä puhdistavaa vettä, ja ajattakoot he koko ruumiinsa partaveitsellä ja peskööt vaatteensa ja puhdistakoot itsensä.

⁸ Ja sitten he ottakoot mullikan sekä siihen kuuluvana ruokauhrina öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja; ja ota toinen mullikka syntiuhriksi.

⁹ Tuo sitten leeviläiset ilmestysmajan eteen sekä kokoa kaikki Israelin kansa.

¹⁰ Ja kun olet tuonut leeviläiset Herran eteen, laskekoot israelilaiset kätensä leeviläisten päälle,

¹¹ ja Aaron toimittakoon leeviläisille israelilaisten puolesta heilutuksen Herran edessä, että he kelpaisivat Herran palvelukseen.

¹² Mutta leeviläiset laskekoot kätensä mullikkain pään päälle, ja valmista toinen

syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi Herralle, toimittaaksesi sovituksen leeviläisille.

13 Aseta sitten leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja toimita heille heilutus Herran edessä.

14 Erot leeviläiset israelilaisten keskuudesta, että leeviläiset olisivat minun omani.

15 Ja sen jälkeen leeviläiset menkööt palvelemaan ilmestysmajaa, kun sinä olet puhdistanut heidät ja toimittanut heille heilutuksen.

16 Sillä he ovat kokonaan annetut minun omikseni israelilaisten keskuudesta; kaiken sen sijaan, joka avaa äidinkohdun, israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan, minä olen heidät ottanut omikseni.

17 Sillä jokainen esikoinen israelilaisten keskuudessa, niin ihmisten kuin karjankin, on minun omani; sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin heidät itselleni.

18 Ja minä otin leeviläiset israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan.

19 Ja minä annoin leeviläiset Aaronille ja hänen pojillensa palvelijoiksi, israelilaisten keskuudesta, suorittamaan israelilaisten puolesta palvelusta ilmestysmajassa ja toimittamaan israelilaisille sovitusta; ja niin israelilaisia ei kohtaa rangaistus siitä, että lähestyvät pyhäkköä.

20 Mooses ja Aaron ja koko Israelin kansa tekivät leeviläisille kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle leeviläisistä käskyn antanut; niin israelilaiset heille tekivät.

21 Ja leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja pesivät vaatteensa. Ja Aaron toimitti heille heilutuksen Herran edessä, ja Aaron toimitti heille sovituksen heidän puhdistamiseksensa.

22 Ja sen jälkeen leeviläiset menivät toimittamaan palvelustansa ilmestysmajassa Aaronin ja hänen poikiensa edessä. Niinkuin Herra oli Moosekselle leeviläisistä käskyn antanut, niin heille tehtiin.

23 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

24 "Tämä olkoon voimassa leeviläisistä: Kahdenkymmenen viiden vuoden ikäiset ja sitä vanhemmat menkööt palvelemaan ja toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa.

25 Mutta viidennestäkymmenennestä ikävuodesta alkaen leeviläinen olkoon palveluksesta vapaa älköönkä enää palvelko,

26 vaan auttakoon veljiään ilmestysmajassa heidän tehtäviensä hoitamisessa, mutta palvelusta hän älköön enää toimittako. Järjestä näin leeviläisille heidän tehtävänsä."

LUKU 9

Ja Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa toisena vuotena siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, sen vuoden ensimmäisessä kuussa, sanoen:

2 "Israelilaiset viettäkööt pääsiäisen määräaikaanansa.

3 Tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, viettäkää se määräaikaanansa; kaikkien sitä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan se viettäkää."

4 Ja Mooses käski israelilaisten viettää pääsiäistä.

5 Niin he viettivät pääsiäisen ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, Siinain erämaassa; israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.

6 Mutta siellä oli miehiä, jotka olivat saastuneet kuolleesta eivätkä voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. Niin he astuivat sinä päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen.

7 Ja miehet sanoivat hänelle: "Me olemme saastuneet kuolleesta; miksi meidät estetään

tuomasta Herralle uhrilahjaa määräaikaansa israelilaisten keskuudessa?"

⁸ Ja Mooses sanoi heille: "Jääkää tähän, minä menen kuulemaan, mitä Herra teistä säätää".

⁹ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

¹⁰ "Puhu israelilaisille näin: Jos joku teistä tai teidän jälkeläisistänne on saastunut kuolleesta tai on kaukana matkalla, viettäköön kuitenkin pääsiäistä Herran kunniaksi;

¹¹ viettäkööt sitä toisen kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä.

Happamattoman leivän ja katkerain yrttien kanssa he syökööt pääsiäislampaan.

¹² Älkööt he jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun älköötäkään siitä luuta rikkoko. Kaikkien pääsiäistä koskevien käskyjen mukaan he viettäkööt sitä.

¹³ Mutta se mies, joka on puhdas eikä ole matkoilla ja kuitenkin jättää pääsiäisen viettämättä, hävitettäköön kansastansa, koska hän ei tuonut uhrilahjaa Herralle määräaikaansa; se mies joutuu syynalaiseksi.

¹⁴ Ja jos muukalainen asuu teidän luonanne ja tahtoo viettää pääsiäistä Herran kunniaksi, viettäköön sen pääsiäistä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan; samat käskyt olkoot teillä, niin muukalaisella kuin maassa syntyneelläkin."

¹⁵ Mutta sinä päivänä, jona asumus pystytettiin, peitti pilvi asumuksen, lain majan, ja illalla näkyi asumuksen päällä niinkuin tulenhohde, ja aina aamuun asti.

¹⁶ Niin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulenhohde yöllä.

¹⁷ Ja niin usein kuin pilvi kohosi majan päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; ja mihin pilvi laskeutui, siihen israelilaiset leiriytyivät.

¹⁸ Herran käskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja Herran käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat leiriytyneinä, niin kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä.

¹⁹ Ja kun pilvi viipyi asumuksen päällä useampia päiviä, noudattivat israelilaiset, mitä Herra oli käskennyt heidän noudattaa, eivätkä lähteneet liikkeelle.

²⁰ Mutta joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain muutamia päiviä; silloinkin he Herran käskyn mukaan olivat leiriytyneinä ja lähtivät Herran käskyn mukaan liikkeelle.

²¹ Ja joskus pilvi pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla; silloinkin he lähtivät liikkeelle. Tahi jos pilvi pysyi päivän ja yön ja sitten kohosi, niin he lähtivät liikkeelle.

²² Tahi kun pilvi viipyi pysyen asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pitemmän ajan, niin olivat israelilaiset leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle; mutta kun se kohosi, lähtivät he liikkeelle.

²³ Herran käskyn mukaan he leiriytyivät ja Herran käskyn mukaan he lähtivät liikkeelle. He noudattivat, mitä Herra Mooseksen kautta oli käskennyt heidän noudattaa.

LUKU 10

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

² "Tee itsellesi kaksi hopeatorvea, tee ne kohotakoista tekoa, käyttääksesi niitä kansan kokoonkutsumiseen ja leirien liikkeelle-panemiseen.

³ Kun niihin molempiin puhalletaan, kokoontukoon sinun luoksesi koko kansa ilmestysmajan oven eteen.

⁴ Mutta kun ainoastaan toiseen puhalletaan, kokoontukoot sinun luoksesi ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet.

- ⁵ Mutta kun puhallatte hälytyssoiton, silloin lähtekööt itään päin leiriytyneet leirit liikkeelle.
- ⁶ Ja kun toistamiseen puhallatte hälytyssoiton, lähtekööt etelään päin leiriytyneet leirit liikkeelle. Hälytyssoitto puhallettakoon liikkeelle lähdetäessä.
- ⁷ Mutta seurakuntaa kokoonkutsuttaessa puhaltakaa torveen, hälytyssoittoa soittamatta.
- ⁸ Ja Aaronin pojat, papit, puhaltakoot näitä torvia. Tämä olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen.
- ⁹ Ja kun te maassanne lähdette taisteluun vihollista vastaan, joka teitä ahdistaa, niin soittakaa torvilla hälytys; silloin te muistutte Herran, teidän Jumalanne, mieleen ja pelastutte vihollisistanne.
- ¹⁰ Ja ilopäivinäne sekä juhlinanne ynnä uudenkuun päivinä puhaltakaa torviin uhratessanne poltto- ja yhteysuhreja, niin ne saattavat teidän Jumalanne muistamaan teitä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."
- ¹¹ Toisen vuoden toisen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä pilvi kohosi lain asumuksen päältä.
- ¹² Silloin israelilaiset lähtivät liikkeelle, leiri leirin jälkeen, Siinain erämaasta; ja pilvi pysähtyi Paaranin erämaassa.
- ¹³ Niin he ensi kerran lähtivät liikkeelle sillä tavoin, kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.
- ¹⁴ Juudan jälkeläisten leirin lippukunta lähti ensimmäisenä joukkona liikkeelle osastoittain, ja tätä osastoa johti Nahson, Amminadabin poika.
- ¹⁵ Ja Isaskarin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Netanel, Suuarin poika.
- ¹⁶ Ja Sebulonin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Eliab, Heelonin poika.
- ¹⁷ Ja kun asumus oli purettu, niin lähtivät liikkeelle Geersonin pojat ja Merarin pojat, jotka kantoivat asumusta.
- ¹⁸ Sitten lähti Ruubenin leirin lippukunta liikkeelle osastoittain, ja tätä osastoa johti Elisur, Sedeurin poika.
- ¹⁹ Ja Simeonin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Selumiel, Suurisaddain poika.
- ²⁰ Ja Gaadin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Eljasaf, Deguelin poika.
- ²¹ Sitten lähtivät kehatilaiset liikkeelle kantaen pyhiä esineitä. Ja asumus pantiin pystyyn, ennenkuin he saapuivat perille.
- ²² Sitten lähti Efraimin jälkeläisten leirin lippukunta liikkeelle osastoittain, ja tätä osastoa johti Elisama, Ammihudin poika.
- ²³ Manassen jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Gamliel, Pedasurin poika.
- ²⁴ Benjaminin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Abidan, Gideonin poika.
- ²⁵ Sitten lähti Daanin jälkeläisten leirin lippukunta liikkeelle kaikkien leirien jälkijoukkona, osastoittain, ja tätä osastoa johti Ahieser, Ammisaddain poika.
- ²⁶ Asserin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Pagiel, Okranin poika.
- ²⁷ Ja Naftalin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Ahira, Eenanin poika.
- ²⁸ Tällainen oli israelilaisten liikkeellelähtö osastoittain; niin he lähtivät liikkeelle.
- ²⁹ Ja Mooses puhui Hoobabille, midianilaisen Reguelin, Mooseksen apen, pojalle: "Me lähdemme siihen paikkaan, josta Herra on sanonut: 'Sen minä annan teille'. Lähde meidän kanssamme, niin me palkitsemme sinut hyvin, sillä Herra on luvannut hyvää Israelille."
- ³⁰ Mutta hän vastasi hänelle: "En lähde, vaan minä menen omaan maahani ja sukuni luo".
- ³¹ Niin Mooses sanoi: "Älä jätä meitä, sillä sinähän tiedät, mihin meidän sopii leiriytyä erämaassa; rupea siis meille oppaaksi.

³² Jos lähdet meidän kanssamme, niin me annamme sinun saada osasi siitä hyvästä, minkä Herra meille suo."

³³ Niin he lähtivät liikkeelle Herran vuoren luota ja vaelsivat kolme päivänmatkaa. Ja Herran liitonarkki kulki heidän edellensä kolme päivänmatkaa etsimässä heille levähdyspaikkaa.

³⁴ Ja Herran pilvi oli heidän päällensä päivällä, kun he lähtivät leiristä liikkeelle.

³⁵ Ja kun arkki lähti liikkeelle, niin Mooses lausui: "Nouse, Herra, hajaantukoot sinun vihollisesi, ja sinun vihamiehesi paetkoot sinua".

³⁶ Ja kun arkki laskettiin maahan, lausui hän: "Palaja, Herra, Israelin heimojen kymmentuhansien tykö".

LUKU 11

Mutta kansa tuskitteli, ja se oli paha Herran korvissa. Kun Herra sen kuuli, vihastui hän, ja Herran tuli syttyi heidän keskellään, ja se kulutti ulommaisena osan leiriä.

² Silloin kansa huusi Moosesta, ja Mooses rukoili Herraa; niin tuli alkoi sammua.

³ Ja sen paikan nimeksi pantiin Tabeera, koska Herran tuli oli siellä syttynyt heidän keskellään.

⁴ Mutta heidän keskuuteensa kerääntyneessä hylkyväessä heräsivät himot, ja niin israelilaisetkin rupesivat jälleen itkemään, sanoen: "Voi jospa meillä olisi lihaa syödäksemme!

⁵ Me muistelemme kaloja, joita söimme Egyptissä ilmaiseksi, kurkkuja, melooneja, ruoholaukkaa, sipulia ja kynsilaukkaa.

⁶ Mutta nyt me näännyimme, sillä eihän täällä ole mitään; emme saa nähdäkään muuta kuin tuota mannaa."

⁷ Ja manna oli korianderin siemenen kaltaista ja bedellion-pihkan näköistä.

⁸ Kansa samoili sitä kokoamassa ja jauhoi sitä käsikivillä tai survoi huhmaressa; sitten he keittivät sitä padassa ja valmistivat siitä kaltiaisia. Ja sen maku oli samanlainen kuin öljyleivoksen.

⁹ Ja kasteen laskeutuessa yöllä leiriin laskeutui mannakin siihen.

¹⁰ Ja Mooses kuuli, kuinka kansa, joka suku, itki, kukin majansa ovella; niin Herra vihastui kovin, ja myös Mooseksen silmissä se oli paha.

¹¹ Ja Mooses sanoi Herralle: "Miksi olet tehnyt niin pahoin palvelijallesi, ja miksi en ole saanut armoa sinun silmiesi edessä, koska olet pannut kaiken tämän kansan minun taakakseni?

¹² Olenko minä kaiken tämän kansan äiti tai isä, koska käsket minua kantamaan sitä sylissäni, niinkuin hoitaja kantaa imeväistä lasta, siihen maahan, jonka olet valalla vannonen luvannut heidän isillensä?

¹³ Mistä minulla on lihaa antaa kaikelle tälle kansalle, kun he ahdistavat minua itkullaan sanoen: 'Anna meille lihaa syödäksemme'?

¹⁴ En minä jaksa yksinäni kantaa koko tätä kansaa, sillä se on minulle liian raskas.

¹⁵ Ja jos näin aiot kohdella minua, niin surmaa minut mieluummin, jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, ja päästä minut näkemästä tätä kurjuutta."

¹⁶ Silloin Herra puhui Moosekselle: "Kutsu kokoon minua varten seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, jotka tiedät kansan vanhimmiksi ja päällysmiehiksi; tuo heidät ilmestysmajalle, ja he asettukoot sinne sinun kanssasi.

- 17** Minä sitten astun alas ja puhun siellä sinun kanssasi ja otan henkeä, joka sinussa on, ja annan heille; siten he voivat auttaa sinua tuon kansataakan kantamisessa, ettei sinun tarvitse sitä yksinäsi kantaa.
- 18** Mutta kansalle sano: Pyhittäytykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa, koska itkitte Herran kuullen, sanoen: 'Voi, jospa meillä olisi lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli hyvä olla.' Herra antaa nyt teille lihaa syödäksenne.
- 19** Eikä siinä ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, tai viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi,
- 20** vaan kuukauden päiviksi, kunnes ette enää siedä sen hajua ja se iljettää teitä. Sillä te olette pitäneet halpana Herran, joka on teidän keskellänne, ja itkeneet hänen edessänne sanoen: 'Miksi lähdimmekään Egyptistä!'
- 21** Mooses vastasi: "Kuusisataa tuhatta jalkamiestä on sitä kansaa, jonka keskuudessa minä elän, ja kuitenkin sinä sanot: 'Minä annan heille lihaa, niin että heillä on sitä syödä kuukauden päivät'.
- 22** Onko lampaita ja raavaita teurastettaviksi heille, niin että heille riittää, vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että heille riittää?"
- 23** Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Onko Herran käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle minun sanani vai eikö."
- 24** Niin Mooses meni ulos ja kertoi kansalle Herran sanat. Sitten hän kutsui kokoon seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpia ja asetti heidät majan ympärille.
- 25** Silloin Herra astui alas pilvessä ja puhutteli häntä, otti henkeä, joka hänessä oli, ja antoi sitä niille seitsemälle kymmenelle vanhimmalle. Kun henki laskeutui heihin, niin he joutuivat hurmoksiin, mutta sen jälkeen he eivät enää siihen joutuneet.
- 26** Mutta leiriin oli heitä jäänyt kaksi miestä, toisen nimi oli Eldad ja toisen nimi Meedad. Heihinkin henki laskeutui, sillä hekin olivat luetteloon merkityt, vaikka eivät olleet lähteneet majalle; nämä joutuivat leirissä hurmoksiin.
- 27** Silloin riensi muuan nuorukainen ja ilmoitti Moosekselle sanoen: "Eldad ja Meedad ovat joutuneet hurmoksiin leirissä".
- 28** Mutta Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui puheeseen sanoen: "Oi, herrani Mooses, kiellä heitä!"
- 29** Mutta Mooses vastasi hänelle: "Oletko kateellinen minun puolestani? Oi, jospa koko Herran kansa olisi profeettoja, niin että Herra antaisi henkensä heihin!"
- 30** Sitten Mooses siirtyi takaisin leiriin ja hänen kanssaan Israelin vanhimmat.
- 31** Mutta Herran lähettämä tuuli nousi ja ajoi edellään viiriäisiä mereltä päin ja painoi niitä leiriin päivänmatkan laajuudelta joka suunnalle leiristä, lähes kahden kyynärän korkeuteen maasta.
- 32** Silloin kansa ryhtyi kokoamaan viiriäisiä ja kokosi niitä koko sen päivän ja koko yön ja koko seuraavan päivän. Vähin määrä, jonka joku sai kootuksi, oli kymmenen hoomer-mittaa. Ja he levittivät niitä pitkin leiriä kuivamaan.
- 33** Mutta lihan vielä ollessa heidän hampaissaan, ennenkuin se oli syöty loppuun, syttyi Herran viha kansaa kohtaan, ja Herra tuotti kansalle hyvin suuren surman.
- 34** Ja sen paikan nimeksi pantiin Kibrot-Hattaava, koska sinne haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet halunsa valtaan.
- 35** Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja pysähtyi Haserotiin.

Mutta Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta etiopialaisen naisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen; sillä hän oli ottanut vaimokseen etiopialaisen naisen.

² Ja he sanoivat: "Ainoastaan Mooseksen kauttako Herra puhuu? Eikö hän puhu myös meidän kauttamme?" Ja Herra kuuli sen.

³ Mutta Mooses oli sangen nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

⁴ Niin Herra sanoi äkisti Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: "Menkää te kaikki kolme ilmestysmajalle". Ja he menivät kaikki kolme sinne.

⁵ Silloin Herra astui alas pilvenpatsaassa, asettui majan ovelle ja kutsui Aaronia ja Mirjamia; molemmat menivät sinne.

⁶ Ja Herra sanoi: "Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, niin minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänen kanssaan unessa.

⁷ Niin ei ole minun palvelijani Mooses, hän on uskollinen koko minun talossani;

⁸ hänen kanssaan minä puhun suusta suuhun, avoimesti enkä peitetyin sanoin, ja hän saa katsella Herran muotoa. Miksi ette siis peljänneet puhua minun palvelijaani Moosesta vastaan?"

⁹ Ja Herran viha syttyi heitä kohtaan, ja hän meni pois.

¹⁰ Kun pilvi oli poistunut majan päältä, niin katso, Mirjam oli lumivalkea pitalista; ja Aaron kääntyi Mirjamiin päin, ja katso, tämä oli pitalinen.

¹¹ Silloin Aaron sanoi Moosekselle: "Oi, herrani! Älä pane meidän päällemme syntiä, jonka olemme tyhmyydessä tehneet.

¹² Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se äitinsä kohdusta tulee."

¹³ Silloin Mooses huusi Herran puoleen sanoen: "Oi, Jumala! Paranna hänet!"

¹⁴ Herra vastasi Moosekselle: "Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, ja sitten hän pääsköön takaisin."

¹⁵ Niin Mirjam oli suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennenkuin Mirjam oli tuotu takaisin.

¹⁶ (13:1) Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin erämaahan.

LUKU 13

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

² (13:3) Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisille; lähettäkää mies kustakin isien sukukunnasta, ainoastaan niitä, jotka ovat ruhtinaita heidän keskuudessaan.

³ (13:4) Niin Mooses lähetti heidät Paaranin erämaasta Herran käskyn mukaan; kaikki ne miehet olivat israelilaisten päämiehiä.

⁴ (13:5) Ja nämä olivat heidän nimensä: Ruubenin sukukunnasta Sammua, Sakkurin poika,

⁵ (13:6) Simeonin sukukunnasta Saafat, Hoorin poika,

⁶ (13:7) Juudan sukukunnasta Kaaleb, Jefunnen poika,

⁷ (13:8) Isaskarin sukukunnasta Jigal, Joosefin poika,

⁸ (13:9) Efraimin sukukunnasta Hoosea, Nuunin poika,

⁹ (13:10) Benjaminin sukukunnasta Palti, Raafun poika,

- ¹⁰ (13:11) Sebulonin sukukunnasta Gaddiel, Soodin poika,
- ¹¹ (13:12) Manassen sukukunnasta Joosefin sukukuntaa Gaddi, Suusin poika,
- ¹² (13:13) Daanin sukukunnasta Ammiel, Gemallin poika,
- ¹³ (13:14) Asserin sukukunnasta Setur, Miikaelin poika,
- ¹⁴ (13:15) Naftalin sukukunnasta Nahbi, Vofsin poika,
- ¹⁵ (13:16) Gaadin sukukunnasta Genuel, Maakin poika.
- ¹⁶ (13:17) Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti maata vakoilemaan. Mutta Mooses kutsui Hoosean, Nuunin pojan, Joosuaksi.
- ¹⁷ (13:18) Ja lähettäessään heidät vakoilemaan Kanaanin maata Mooses sanoi heille: "Lähtekää nyt Etelämaahan ja nouskaa vuoristoon
- ¹⁸ (13:19) ja katselkaa, minkälainen maa on ja minkälainen kansa, joka siinä asuu, onko se voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon,
- ¹⁹ (13:20) ja minkälainen maa on, jossa se asuu, onko se hyvä vai huono, ja minkälaiset ne kaupungit ovat, joissa se asuu, avonaisia kyliäkö vai varustettuja kaupunkeja,
- ²⁰ (13:21) ja minkälaista on maa, lihavaa vai laihaa, onko siinä puita vai ei. Ja olkaa rohkealla mielellä ja ottakaa mukaanne sen maan hedelmiä." Oli näet se aika, jolloin ensimmäiset rypäleet kypsyivät.
- ²¹ (13:22) Niin he lähtivät sinne ja vakoilivat maata Siinin erämaasta Rehobiin asti, josta mennään Hamatiin.
- ²² (13:23) Ja he lähtivät Etelämaahan ja tulivat Hebroniin, jossa asuivat Ahiman, Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. Mutta Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen Egyptin Soonia.
- ²³ (13:24) Ja he tulivat Rypälelaaksoon; sieltä he leikkasivat viiniköynnöksen, jossa oli rypäleterttu, ja kahden miehen täytyi kantaa sitä korennolla; samoin he ottivat granaattiomenia ja viikunoita.
- ²⁴ (13:25) Se paikka nimitettiin Rypälelaaksoksi, rypäleen tähden, jonka israelilaiset sieltä leikkasivat.
- ²⁵ (13:26) Ja he palasivat maata vakoilemasta neljäkymmenen päivän kuluttua.
- ²⁶ (13:27) He vaelsivat ja tulivat Mooseksen, Aaronin ja kaiken Israelin kansan luo Paaranin erämaahan Kaadekseen. Ja he tekivät heille ja kaikelle kansalle selkoa matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä.
- ²⁷ (13:28) Ja he kertoivat hänelle sanoen: "Me menimme siihen maahan, jonne meidät lähetit. Ja se tosiaankin vuotaa maitoa ja mettä, ja tällaisia ovat sen hedelmät.
- ²⁸ (13:29) Mutta kansa, joka siinä maassa asuu, on voimallista, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria; näimmepä siellä Anakin jälkeläisiäkin.
- ²⁹ (13:30) Amalekilaiset asuvat Etelämaassa ja heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varsilla."
- ³⁰ (13:31) Ja Kaaleb koitti tynnyttää kansaa napisemasta Moosesta vastaan ja sanoi: "Menkäämme sittenkin sinne ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me sen voitamme".
- ³¹ (13:32) Mutta ne miehet, jotka olivat käyneet hänen kanssaan siellä, sanoivat: "Emme me kykene käymään sen kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi".
- ³² (13:33) Niin he saattoivat israelilaisten keskuudessa pahaan huutoon sen maan, jota olivat olleet vakoilemassa, sanoessaan: "Se maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö omat asukkaansa; ja kaikki kansa, jota me siellä näimme, oli kookasta

väkeä.

33 (13:34) Näimmepä siellä jättiläisiäkin, Anakin jättiläisheimon jälkeläisiä, ja me olimme mielestämme kuin heinäsiirakoja; sellaisia me heistäkin olimme."

LUKU 14

Silloin koko kansa alkoi huutaa ja parkua, ja kansa itki sen yön.

2 Ja kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko kansa sanoi heille: "Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän erämaahan! Jospa olisimme kuolleet!

3 Ja miksi viekään Herra meitä tuohon maahan, jossa me kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?"

4 Ja he puhuivat toinen toiselleen: "Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin".

5 Silloin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoilleen Israelin kansan koko seurakunnan eteen.

6 Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet mukana maata vakoilemassa, repäisivät vaatteensa

7 ja puhuivat kaikelle israelilaisten seurakunnalle näin: "Maa, jota kävimme vakoilemassa, on ylen ihana maa.

8 Jos Herra on meille suosiollinen, niin hän vie meidät siihen maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä.

9 Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan älkääkä peljätkö sen maan kansaa, sillä heitä ei ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on väistynyt heistä, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää te heitä peljätkö."

10 Silloin koko seurakunta vaati heitä kivitettäväksi, mutta Herran kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa.

11 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa pitää minua pilkkanaan eikä usko minuun, huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa?

12 Minä tuhoan sen rutolla ja hävitän sen perinjuurin, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevämmän kansan, kuin se on."

13 Mutta Mooses sanoi Herralle: "Ovathan egyptiläiset kuulleet, että sinä voimallasi olet vienyt tämän kansan heidän keskeltänsä.

14 Ja he ovat puhuneet siitä sen maan asukkaille; hekin siis ovat kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, sinä Herra, joka olet sille ilmestynyt silmästä silmään, ja että sinun pilvesi pysyy heidän päällensä ja että sinä kuljet heidän edellensä pilvenpatsaassa päivin ja tulenpatsaassa öin.

15 Mutta jos sinä nyt surmaat tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin kansat, jotka saavat kuulla sitä kerrottavan sinusta, sanovat näin:

16 'Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vannonen luvannut, tappoi hän heidät erämaahan'.

17 Osoittautukoon nyt sinun suuri voimasi, Herra, niinkuin olet puhunut sanoen:

18 'Herra on pitkämielinen ja suuri armossa, hän antaa anteeksi pahat teot ja rikokset, mutta ei jätä niitä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljälänteen polveen'.

19 Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuressa armossasi, niinkuin sinä ennenkin olet anteeksi antanut tälle kansalle, Egyptistä tänne saakka."

20 Ja Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niinkuin sinä olet anonut.

- 21 Mutta niin totta kuin minä elän, ja niin totta kuin Herran kirkkaus on täyttävä kaiken maan:
- 22 ei kukaan niistä miehistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun tunnustekoni, jotka minä olen tehnyt Egyptissä ja tässä erämaassa, mutta kuitenkin nyt jo kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet eivätkä ole kuulleet minun ääntäni,
- 23 ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, jonka minä valalla vannon lupasin heidän isillensä; ei yksikään minun pilkkaajistani ole sitä näkevä.
- 24 Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki, niin että hän on minua uskollisesti seurannut, niin hänet minä vien siihen maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen.
- 25 Mutta koska amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa, niin kääntykää huomenna toisaanne päin ja painukaa erämaahan, Kaislameren tietä."
- 26 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:
- 27 "Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan.
- 28 Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, aivan niinkuin te olette minulle puhuneet, niin minä teille teen.
- 29 Tähän erämaahan kaatuvat teidän ruumiinne, teidän kaikkien, jotka olette katselmuksessa olleet, niin monta kuin teitä on kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, jotka olette napisseet minua vastaan.
- 30 Totisesti, te ette pääse siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa teille asumasijaksi, ei kukaan teistä, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.
- 31 Mutta teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, heidät minä vien sinne, ja he saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te halveksitte.
- 32 Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan,
- 33 ja teidän lastenne täytyy harhailla paimentolaisina tässä erämaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsiä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes teidän ruumiinne ovat maatuneet tähän erämaahan.
- 34 Niinkuin te neljäkymmentä päivää vakoilitte maata, niin saatte nyt, päivä vuodeksi luettuna, neljäkymmentä vuotta kärsiä pahoista teoistanne ja tulla tuntemaan, mitä se on, että minä käännyn teistä pois.
- 35 Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, niin minä teen tälle häijylle kansalle, joka on käynyt kapinoimaan minua vastaan: he hukkuvat tähän erämaahan, tänne he kuolevat."
- 36 Mutta ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napisemaan häntä vastaan, saattamalla sen maan pahaan huutoon,
- 37 ne miehet, jotka olivat saattaneet sen maan pahaan huutoon, kuolivat äkkikuolemalla Herran edessä.
- 38 Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoilemassa.
- 39 Ja Mooses puhui tämän kaikille israelilaisille. Niin kansa tuli kovin murheelliseksi.
- 40 Ja he nousivat varhain seuraavana aamuna lähteäkseen ylös vuoristoon ja sanoivat: "Katso, tässä me olemme; me lähdemme siihen paikkaan, josta Herra on puhunut, sillä me olemme syntiä tehneet".
- 41 Mutta Mooses sanoi: "Minkätähden te nyt käytte rikkomaan Herran käskyä? Ei se onnistu.

- ⁴² Älkää lähtekö sinne, sillä Herra ei ole teidän keskellänne; älkää lähtekö, etteivät vihollisenne voittaisi teitä.
- ⁴³ Sillä amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja niin te kaadutte miekkaan; sillä te olette kääntyneet pois Herrasta, eikä Herra ole teidän kanssanne."
- ⁴⁴ Yhtäkaikki he lähtivät uppiniskaisuudessaan kulkemaan ylös vuoristoon; mutta ei Herran liitonarkki eikä Mooseskaan siirtynyt leiristä.
- ⁴⁵ Silloin amalekilaiset ja kanaanilaiset, jotka siinä vuoristossa asuivat, syöksyivät alas ja voittivat heidät ja hajottivat heidät, ajaen heitä aina Hormaan asti.

LUKU 15

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

- ² "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teille asuinsijaksi,
- ³ ja uhraatte Herralle uhrin, poltto- tai teurasuhrin, joko lupausta täyttääksenne tai vapaaehtoisena lahjana tai juhliksenne, valmistaaaksenne Herralle suloisen tuoksun raavaista tai lampaista,
- ⁴ niin se, joka tuo uhrin, tuokoon lahjanansa Herralle ruokauhriksi kymmenenneksen lestyjä jauhoja, sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä;
- ⁵ ja juomauhriksi, polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi, uhraa neljännes hiin-mittaa viiniä kutakin karitsaa kohti.
- ⁶ Mutta oinaan lisäksi uhraa ruokauhrina kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja, sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä,
- ⁷ ja juomauhriksi tuo kolmannes hiin-mittaa viiniä suloiseksi tuoksuksi Herralle.
- ⁸ Mutta kun uhraat mullikan poltto- tai teurasuhriksi, joko lupausta täyttääksesi tai yhteysuhriksi Herralle,
- ⁹ niin tuotakoon mullikan lisäksi ruokauhrina kolme kymmenennestä lestyjä jauhoja, sekoitettuna puoleen hiin-mittaa öljyä,
- ¹⁰ ja juomauhriksi tuo puoli hiin-mittaa viiniä suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.
- ¹¹ Näin tehtäköön kutakin härkää tai oinasta tai karitsaa tai vohlaa uhrattaessa.
- ¹² Niin monta kuin uhrieläimiä on, niin tehkää näin kullekin, niin monta kuin niitä on.
- ¹³ Jokainen maassa syntynyt tehköön näin, tuodessaan suloisesti tuoksuvan uhrin Herralle.
- ¹⁴ Ja jos muukalainen, joka asuu teidän luonanne tai on ainiaaksi asettunut teidän keskuuteenne, tahtoo uhrata suloisesti tuoksuvan uhrin Herralle, niin hän tehköön, niinkuin tekin teette.
- ¹⁵ Seurakunnassa olkoon laki sama teillä kuin muukalaisellakin, joka asuu teidän luonanne. Tämä olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. Se, mikä koskee teitä, koskekoon myös muukalaista Herran edessä.
- ¹⁶ Sama laki ja sama oikeus olkoon sekä teillä että muukalaisella, joka asuu teidän luonanne."
- ¹⁷ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ¹⁸ "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun tulette siihen maahan, johon minä teidät vien,
- ¹⁹ niin syödessänne sen maan leipää antakaa Herralle anti.
- ²⁰ Ensimmäisistä jyvärouheistanne antakaa kakku anniksi; antakaa se, niinkuin puimatantereelta annatte annin.

- 21** Ensimmäisistä jyvärouheistanne antakaa Herralle anti sukupolvesta sukupolveen.
- 22** Mutta jos erehdyksestä jätätte täyttämättä jonkun näistä käskyistä, jotka Herra on Moosekselle puhunut,
- 23** mitä hyvänsä, mistä Herra Mooseksen kautta on teille käskyn antanut, siitä päivästä lähtien, jolloin Herra antoi käskynsä, ja edelleen sukupolvesta sukupolveen,
- 24** niin, jos rikkomus tapahtui seurakunnan tietämättä, erehdyksestä, uhratkoon koko seurakunta mullikan polttouhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle, ynnä siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin, niinkuin säädetty on, sekä kauriin syntiuhriksi.
- 25** Kun pappi sitten on toimittanut sovituksen kaikelle israelilaisten seurakunnalle, niin rikkomus annetaan heille anteeksi; sillä se on ollut erehdys ja he ovat tuoneet lahjansa uhriksi Herralle sekä syntiuhriinsa Herran eteen erehdyksensä vuoksi.
- 26** Se annetaan silloin anteeksi kaikelle israelilaisten seurakunnalle samoin kuin muukalaiselle, joka asuu heidän keskellensä; sillä koko kansa on vastuunalainen erehdyksestä.
- 27** Mutta jos joku yksityinen rikkoo erehdyksestä, tuokoon vuoden vanhan vuohen syntiuhriksi.
- 28** Kun pappi on toimittanut sovituksen sille, joka on erehdyksestä, tahtomattaan, rikkonut Herraa vastaan, kun hän on toimittanut hänelle sovituksen, niin hänelle annetaan anteeksi.
- 29** Sama laki olkoon sekä maassa syntyneillä israelilaisilla että muukalaisella, joka asuu heidän keskellensä, kun joku rikkoo erehdyksestä.
- 30** Mutta se, joka tahallisesti tekee syntiä, olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, pilkkaa Herraa, ja hänet hävitettäköön kansastansa.
- 31** Sillä hän on pitänyt halpana Herran sanan ja rikkonut hänen käskynsä; hänet tuhottakoon, syntivelka painaa häntä."
- 32** Israelilaisten oleskellessa erämaassa tavattiin mies kokoamassa puita sapatinpäivänä.
- 33** Niin ne, jotka hänet tapasivat puita kokoamasta, toivat hänet Mooseksen ja Aaronin ja koko seurakunnan eteen.
- 34** Ja he panivat hänet vankeuteen, koska ei ollut vielä määrätty, mitä hänelle oli tehtävä.
- 35** Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Se mies rangaistakoon kuolemalla, koko seurakunta kivittäköön hänet leirin ulkopuolella".
- 36** Silloin koko seurakunta vei hänet leirin ulkopuolelle, ja he kivittivät hänet kuoliaaksi, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
- 37** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- 38** "Puhu israelilaisille ja sano heille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä itsellensä tupsut viittojensa kulmiin ja sidottava kulmien tupsuihin punasinen lanka.
- 39** Ne tupsut olkoon teillä, että te, kun ne näette, muistaisitte kaikki Herran käskyt ja ne täyttäisitte ettekä seuraisi sydämenne ettekä silmienne himoja, jotka houkuttelevat teitä haureuteen;
- 40** niin muistakaa ja täyttäkää kaikki minun käskyni ja olkaa pyhät Jumalallenne.
- 41** Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

LUKU 16

Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin poika, otti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, ja Oonin, joka oli Ruubenin pojan Peletin poika,

² ja he nousivat kapinaan Moosesta vastaan, ja heihin yhtyi israelilaisista kaksisataa viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kansankokouksen jäseniä, arvokkaita miehiä.

³ Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: "Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?"

⁴ Kun Mooses sen kuuli, lankesi hän kasvoillensa.

⁵ Sitten hän puhui Koorahille ja kaikelle hänen joukolleen sanoen: "Huomenna Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa ja kuka on pyhä ja kenen hän sallii käydä tykönsä. Kenen hän valitsee, sen hän sallii käydä tykönsä.

⁶ Tehkää näin: Ottakaa itsellenne hiilipannut, sinä Koorah ja kaikki sinun joukkosi,

⁷ ja virittäkää niihin tuli ja pankaa niihin huomenna suitsuketta Herran edessä, niin se mies, jonka Herra silloin valitsee, on pyhä. Riittääköön se teille, te leeviläiset!"

⁸ Ja Mooses puhui Koorahille: "Kuulkaa, te leeviläiset!"

⁹ Eikö teille jo riitä se, että Israelin Jumala on erottanut teidät Israelin seurakunnasta, sallinut teidän käydä hänen tykönsä toimittamaan palvelusta Herran asumuksessa ja seisomaan seurakunnan edessä palvelemassa heitä?

¹⁰ Hän sallii käydä tykönsä sinun ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, sinun kanssasi; ja nyt te tavoittelette pappeuttakin.

¹¹ Niin siis sinä ja koko sinun joukkosi käytte kapinoimaan Herraa vastaan; sillä mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette!"

¹² Ja Mooses kutsutti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat. Mutta he sanoivat: "Emme tule.

¹³ Eikö jo riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja mettä, hukuttaaksesi meidät erämaahan? Pyritkö vielä meidän valtiaaksemme?

¹⁴ Oletpa totisesti tuonut meidät maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, ja antanut meille perintöosaksi vainioita ja viinitarhoja! Luuletko voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule."

¹⁵ Silloin Mooses vihastui kovin ja sanoi Herralle: "Älä katso heidän uhrilahjansa puoleen. En ole keneltäkään heistä aasiakaan anastanut enkä kenellekään heistä mitään vääryyttä tehnyt."

¹⁶ Silloin Mooses sanoi Koorahille: "Astukaa huomenna Herran eteen, sinä itse ja koko sinun joukkosi, sekä myöskin Aaron,

¹⁷ ja ottakoon kukin teistä hiilipannunsa ja pankoon siihen suitsuketta sekä tuokoon Herran eteen hiilipannunsa, kaksisataa viisikymmentä hiilipannua; niin ikään sinä ja Aaron tuokaa kumpikin hiilipannunne".

¹⁸ Niin he ottivat kukin hiilipannunsa, virittivät niihin tulen ja panivat niihin suitsuketta ja asettuivat ilmestysmajan ovelle; samoin myöskin Mooses ja Aaron.

¹⁹ Mutta Koorah kokosi heitä vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle.

²⁰ Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

²¹ "Erottautukaa te tästä joukosta, niin minä tuokiossa heidät tuhoan".

²² Mutta he lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: "Oi Jumala, sinä Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki: jos yksi mies rikkoo, vihastutko silloin koko seurakuntaan?"

²³ Niin Herra puhui Moosekselle sanoen:

²⁴ "Puhu seurakunnalle näin: Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen

ympäriä".

25 Sitten Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä.

26 Ja hän puhui seurakunnalle sanoen: "Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten majoilta älkääkös koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden".

27 Niin he lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä. Mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja asettuneet majojensa ovelle vaimoinensa ja suurine ja pienine lapsinensa.

28 Ja Mooses puhui: "Tästä te tietäkää, että Herra on minut lähettänyt tekemään kaikki nämä teot ja etteivät ne ole tapahtuneet minun omasta tahdostani:

29 jos nämä kuolevat samalla tavalla, kuin muut ihmiset kuolevat, ja heidän käy, niinkuin kaikkien muiden ihmisten käy, niin ei Herra ole minua lähettänyt.

30 Mutta jos Herra antaa jotakin erikoista tapahtua ja maa avaa kitansa ja nielaisee heidät kaikkienensa, niin että he elävältä suistuvat tuonelaan, niin siitä tietäkää, että nämä miehet ovat pilkanneet Herraa."

31 Tuskin oli hän saanut kaiken tämän sanotuksi, niin maa halkesi heidän altansa

32 ja maa avasi kitansa ja nielaisi heidät, heidän asuntonsa, kaiken Koorahin väen ja kaikki heidän tavaransa.

33 Ja he suistuivat kaikkienensa elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät; ja niin heidät hävitettiin seurakunnan keskeltä.

34 Ja koko Israel, joka oli heidän ympärillensä, pakeni kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin.

35 Mutta tuli lähti Herran tyköä ja kulutti ne kaksisataa viisikymmentä miestä, jotka olivat tuoneet suitsutusta.

36 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

37 "Käske Eleasaria, pappi Aaronin poikaa, korjaamaan nuo hiilipannut palosta, mutta pudistamaan tuli niistä kauas,

38 sillä ne ovat tulleet pyhäkön omiksi. Noiden henkensä menettäneiden syntisten hiilipannuista takokaa ohuita levyjä alttarin päällystämiseksi; sillä he toivat ne Herran eteen, ja niin ne tulivat pyhäkön omiksi ja merkiksi israelilaisille."

39 Niin pappi Eleasar otti ne vaskiset hiilipannut, jotka nuo tulen polttamat miehet olivat tuoneet, ja ne taottiin alttarin päällystykseksi,

40 muistuttamaan israelilaisille, ettei kukaan syrjäinen, joka ei ole Aaronin sukua, lähestyisi polttamaan suitsuketta Herran edessä, niin ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa, niinkuin Herra oli hänelle Mooseksen kautta puhunut.

41 Mutta seuraavana päivänä kaikki israelilaisten seurakunta napisi Moosesta ja Aaronia vastaan sanoen: "Te olette surmanneet Herran kansaa".

42 Mutta kun kansa kokoontui Moosesta ja Aaronia vastaan, niin he kääntyivät ilmestysmajaan päin, ja katso, pilvi peitti sen, ja Herran kirkkaus näkyi.

43 Silloin Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle.

44 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

45 "Poistukaa tämän joukon luota, niin minä tuokiossa heidät tuhoan". Silloin he lankesivat kasvoillensa.

46 Ja Mooses sanoi Aaronille: "Ota hiilipannu ja viritä siihen tuli alttarilta, pane siihen suitsuketta ja vie se nopeasti seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä viha on

lähtenyt liikkeelle Herran tyköä, vitsaus on jo alkanut".

⁴⁷ Ja Aaron teki, niinkuin Mooses oli käskenyt, ja riensi seurakunnan keskelle, ja katso, vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Silloin hän suitsutti ja toimitti kansalle sovituksen.

⁴⁸ Ja hänen siinä seisoessaan kuolleitten ja elävien vaiheella vitsaus taukosi.

⁴⁹ Mutta niitä, jotka vitsauksesta kuolivat, oli neljätoista tuhatta seitsemänsataa henkeä, paitsi niitä, jotka saivat surmansa Koorahin tähden.

⁵⁰ Sitten Aaron palasi takaisin Mooseksen luo ilmestysmajan ovelle, ja vitsaus oli tauonnut.

LUKU 17

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

² "Puhu israelilaisille ja ota heiltä, kaikilta heidän ruhtinaitansa, sauva kutakin sukukuntaa kohti, heidän sukukuntiensa mukaan, kaksitoista sauvaa. Kirjoita kunkin nimi hänen sauvaansa,

³ mutta Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä tämänkin sukukunnan päämiehellä olkoon sauvansa.

⁴ Pane ne sitten ilmestysmajaan lain arkin eteen, missä minä teille ilmestyn.

⁵ Ja tapahtuu, että kenen minä valitsen, sen sauva versoo. Siten minä lopetan israelilaisten napinan, niin että pääsen kuulemasta heidän napinaansa teitä vastaan."

⁶ Ja Mooses puhui tämän israelilaisille, ja kaikki heidän ruhtinaansa antoivat hänelle kukin sauvansa sukukunnittain, yhteensä kaksitoista sauvaa, ja Aaronin sauva oli heidän sauvainsa joukossa.

⁷ Ja Mooses pani sauvat lain majaan, Herran eteen.

⁸ Kun Mooses seuraavana päivänä meni lain majaan, niin katso, Aaronin sauva, joka oli siinä Leevin sukukunnan puolesta, oli alkanut versoa, siihen oli ilmestynyt silmuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita.

⁹ Ja Mooses vei ulos kaikki sauvat Herran kasvojen edestä kaikkien israelilaisten tykö; ja he katselivat niitä ja ottivat kukin sauvansa.

¹⁰ Ja Herra sanoi Moosekselle: "Vie Aaronin sauva takaisin lain arkin eteen säilytettäväksi merkinä uppiniskaisille, ja lopeta heidän napinansa, niin että minä pääsen sitä kuulemasta, jotta he eivät kuolisi".

¹¹ Ja Mooses teki sen; niinkuin Herra häntä käski, niin hän teki.

¹² Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle näin: "Katso, me menehdymme, me hukumme, kaikki me hukumme!

¹³ Kuka vain lähestyy, kuka ikinä lähestyy Herran asumusta, se kuolee! Onko meidän kaikkien hukkuminen?"

LUKU 18

Ja Herra sanoi Aaronille: "Sinun ja sinun poikiesi, isäsi suvun sinun kanssasi, on kannettava pyhäkköä vastaan tehdyt rikkomukset; samoin sinun ja poikiesi sinun kanssasi on kannettava pappeutta vastaan tehdyt rikkomukset.

² Mutta salli myös veljiesi, Leevin sukukunnan, isäsi heimon, käydä sinun kanssasi sinne. He liittyköt sinuun ja palvelkoot sinua, kun sinä ja poikasi sinun kanssasi toimitatte

palvelusta lain majan edessä.

³ Ja he hoitakoot sekä sinun tehtäviäsi että kaikkia majan tehtäviä, mutta älkööt lähestykö pyhiä esineitä tai alttaria, etteivät kuolisi, niin he kuin tekin.

⁴ Liittykööt he sinuun ja hoitakoot ilmestysmajan tehtävät, majan kaikki palvelustehtävät; mutta syrjäinen älköön teitä lähestykö.

⁵ Ja teidän on hoidettava tehtävät pyhäkössä ja alttarilla, ettei Herran viha enää kohtaisi israelilaisia.

⁶ Ja katso, minä olen ottanut teidän veljenne, leeviläiset, israelilaisten keskuudesta teille lahjaksi, Herralle annettuina toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa.

⁷ Mutta sinä ja poikasi sinun kanssasi hoitakaa papinvirkaanne, pitäen huolta kaikista alttarilla ja esiripun sisäpuolella suoritettavista tehtävistä, ja toimittakaa palvelusta siellä. Lahjana minä annan teille papinvirkanne; mutta syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon."

⁸ Ja Herra puhui Aaronille: "Katso, minä annan sinulle sen, mikä saamistani anneista on talteen otettava; kaikista israelilaisten pyhistä lahjoista minä annan sen sinulle osuudeksi ja sinun pojillesi ikuisesti oikeudeksi.

⁹ Korkeasti-pyhistä lahjoista olkoon sinun omasi tämä, jota ei tulessa polteta: kaikki ne heidän uhrilahjansa, jotka kuuluvat kaikkiin heidän ruokauhrehinsä, syntiuhrehinsä ja vikauhrehinsä, joita he suorittavat minulle korvauksena; se on korkeasti-pyhää ja olkoon sinun ja sinun poikiesi oma.

¹⁰ Syökää se korkeasti-pyhässä paikassa; jokainen miehenpuoli saakoon syödä sitä. Olkoon se sinulle pyhä.

¹¹ Ja antina heidän lahjoistansa olkoon sinun omasi tämä: kaiken sen, minkä israelilaiset uhraavat heilutusmenoin, minä annan sinulle, sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuisesti oikeudeksi; jokainen, joka on puhdas sinun perheessäsi, saakoon syödä sitä.

¹² Kaiken parhaan öljyn ja kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he uutisena antavat Herralle, sen minä annan sinulle.

¹³ Uutiset kaikesta, mitä heidän maassansa kasvaa ja minkä he tuovat Herralle, olkoot sinun omasi; jokainen, joka on puhdas sinun perheessäsi, saakoon syödä niitä.

¹⁴ Kaikki, mitä Israelissa vihittyä on, olkoon sinun omaasi.

¹⁵ Kaikki, mikä avaa äidinkohdun, mikä elollinen hyvänsä, joka tuodaan Herralle, ihmisistä tai karjasta, olkoon sinun omasi; lunastuta kuitenkin ihmisen esikoinen samoin kuin saastaisen eläimen esikoinen.

¹⁶ Ja mitä heidän lunastamiseensa tulee, niin lunastuta heidät kuukauden ikäisistä alkaen sinun asettamastasi viiden sekelin arviohinnasta pyhäkkösekelin painon mukaan, sekeli kaksikymmentä geeraa.

¹⁷ Mutta raavaan tai lampaan tai vuohen esikoista älä lunastuta; ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva uhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle.

¹⁸ Mutta niiden liha olkoon sinun omasi; niinkuin heilutettu rintalihakin ja oikea reisi olkoon se sinun omasi.

¹⁹ Kaikki pyhät annit, joita israelilaiset antavat Herralle, minä annan sinulle, sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuisesti oikeudeksi. Se olkoon ikuinen suolaliitto Herran edessä sinulle ja sinun jälkeläisillesi."

²⁰ Ja Herra puhui Aaronille: "Sinulla älköön olko perintöosaa heidän maassansa älköönkä osuutta heidän keskellensä; minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskellä.

²¹ Mutta leeviläisille minä annan kaikki kymmenykset Israelissa perintöosaksi, palkkana

siitä palveluksesta, jonka he toimittavat ilmestysmajassa.

22 Älköötäkään muut israelilaiset enää lähestykö ilmestysmajaa, että he eivät joutuisi syynalaisiksi ja kuolisi.

23 Ainoastaan leeviläiset toimittakoot palvelusta ilmestysmajassa ja kantakoot tehdyt rikkomukset; se olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. Mutta heillä älköön olko perintöosaa israelilaisten keskellä.

24 Sillä israelilaisten kymmenykset, jotka he antavat Herralle anniksi, minä annan leeviläisille perintöosaksi; sentähden minä kiellän heiltä perintöosan israelilaisten keskuudessa."

25 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

26 "Puhu leeviläisille ja sano: Kun te israelilaisilta otatte ne kymmenykset, jotka minä olen määrännyt heidän teille annettavaksi perintöosaksenne, niin antakaa siitä Herralle anti, kymmenykset kymmenyksistä,

27 ja se katsotaan teidän anniksenne, niinkuin puimatantereelta annetut jyvät tai kuurnasta tullut mehu.

28 Niin antakaa tekin Herralle anti kaikista kymmenyksistä, jotka te saatte israelilaisilta, ja tämä Herralle niistä tuleva anti antakaa pappi Aaronille.

29 Kaikista saamistanne lahjoista antakaa Herralle täysi anti; kaikesta, mikä parasta on, antakaa pyhä lahja.

30 Ja sano heille: Kun te siitä annatte parhaimman osan, niin se katsotaan leeviläisten anniksi niinkuin puimatantereen tai kuurnan sato.

31 Ja sen saatte te ja teidän perheenne syödä missä hyvänsä, sillä se on teille palkka palveluksestanne ilmestysmajassa.

32 Kun te näin annatte siitä anniksi parhaimman osan, ette joudu syynalaisiksi ettekä saastuta israelilaisten pyhiä lahjoja ettekä kuole."

LUKU 19

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

2 "Tämä on lakimääräys, jonka Herra sääsi sanoen: Käske israelilaisia tuomaan sinulle ruskeanpunainen, virheetön hieho, jossa ei ole mitään vammaa ja jonka päälle iestä ei vielä ole pantu.

3 Antakaa se pappi Eleasarin haltuun, ja vietäköön se leiristä ulos ja teurastettakoon hänen edessään.

4 Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirskoittakoon sen verta ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa.

5 Ja hieho poltettakoon hänen nähtensä; nahkoinensa, lihoinensa ja verinensä ynnä rapoinensa se poltettakoon.

6 Mutta pappi ottakoon setripuuta, isoppikorren ja helakanpunaista lankaa ja viskatkoon ne tuleen, missä hieho palaa.

7 Sitten pappi peskөөn vaatteensa ja peskөөn ruumiinsa vedessä; sitten menkөөn leiriin. Mutta pappi olkoon saastainen iltaan asti.

8 Sekin, joka hiehon poltti, peskөөn vaatteensa vedessä ja peskөөn ruumiinsa vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

9 Sitten joku, joka on puhdas, kootkoon hiehon tuhan ja pankoon sen talteen leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan. Ja säilytettäkөөn se israelilaisten seurakunnalle

puhdistusvettä varten. Tämä on syntiuhri.

10 Ja joka hiehon tuhan kokosi, peskään vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti. Tämä olkoon israelilaisille ja muukalaiselle, joka asuu heidän keskellensä, ikuinen säädös.

11 Joka koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, kenen hyvänsä, olkoon saastainen seitsemän päivää.

12 Hän puhdistakoon itsensä tällä vedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin hän tulee puhtaaksi. Mutta jos hän ei puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin hän ei tule puhtaaksi.

13 Jokainen, joka koskee kuolleeseen, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puhdistaudu, hän saastuttaa Herran asumuksen, ja hänet hävitettäkään Israelista, koska puhdistusvettä ei ole vihmottu häneen; hän on saastainen, hänen saastaisuutensa pysyy hänessä yhä.

14 Tämä on laki: Kun joku kuolee telttamajassa, niin jokainen, joka menee siihen majaan, ja jokainen, joka on siinä majassa, olkoon saastainen seitsemän päivää.

15 Ja jokainen avoin astia, johon ei ole peitetä sidottu, olkoon saastainen.

16 Ja jokainen, joka ulkona kedolla koskee miekalla surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisluuhun tai hautaan, olkoon saastainen seitsemän päivää.

17 Mutta näin saastunutta varten otettakoon poltetun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettakoon sen päälle astiaan raikasta vettä.

18 Ottakoon sitten joku, joka on puhdas, isoppikorren ja kastakoon sen siihen veteen ja pirskoittakoon sitä tuohon majaan ja kaikkiin sen esineihin ja ihmisiin, jotka siellä olivat, samoin kuin siihen, joka on koskenut luuhun tai surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai hautaan.

19 Ja se puhdas pirskoittakoon sitä saastuneeseen kolmantena ja seitsemäntenä päivänä ja puhdistakoon hänet seitsemäntenä päivänä. Sitten hän peskään vaatteensa ja peseytykään vedessä, niin hän tulee illalla puhtaaksi.

20 Mutta joka on saastunut eikä puhdistaudu, se hävitettäkään seurakunnasta, koska hän on saastuttanut Herran pyhäkön eikä puhdistusvettä ole vihmottu häneen; hän on saastainen.

21 Ja tämä olkoon heille ikuinen säädös. Mutta puhdistusveden pirskoittaja peskään vaatteensa, ja se, joka koskee puhdistusveteen, olkoon saastainen iltaan asti.

22 Ja kaikki, mihin saastunut koskee, olkoon saastaista, ja se, joka koskee häneen, olkoon saastainen iltaan asti."

LUKU 20

Sen jälkeen israelilaiset, koko seurakunta, tulivat Siinin erämaahan ensimmäisenä kuukautena, ja kansa asettui Kaadekseen. Siellä Mirjam kuoli, ja hänet haudattiin sinne.

2 Mutta kansalla ei ollut vettä; niin he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan.

3 Ja kansa riiteli Moosesta vastaan ja sanoi näin: "Jospa mekin olisimme hukkuneet silloin, kun veljemme hukkuivat Herran edessä!

4 Minkätähden toitte Herran seurakunnan tähän erämaahan, kuollaksemme karjoinemme tänne?

5 Ja minkätähden johdatitte meidät pois Egyptistä tuodaksenne meidät tähän pahaan paikkaan, jossa ei kasva viljaa eikä viikunoita, ei viiniköynnöksiä eikä granaattiomenia, ja jossa ei ole vettä juoda?"

6 Mutta Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja lankesivat

kasvoilleen. Silloin näkyi Herran kirkkaus heille.

⁷ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

⁸ "Ota sauva ja kokoa seurakunta, sinä ja veljesi Aaron, ja puhukaa heidän silmiensä edessä kalliolle, niin se antaa vettä, ja sinä saat vettä tulemaan heille kalliosta ja juotat joukon ja sen karjan".

⁹ Niin Mooses otti sauvan Herran kasvojen edestä, niinkuin hän oli häntä käsenyt.

¹⁰ Ja Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi heille: "Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?"

¹¹ Niin Mooses nosti kätensä ja iski kalliota kahdesti sauvallansa, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että kansa ja sen karja saivat juoda.

¹² Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Koska ette uskoneet minuun ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten silmien edessä, niin te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä heille annan".

¹³ Tämä oli Meriban vesi, jonka luona israelilaiset riitelivät Herraa vastaan ja hän näytti heille pyhyytensä.

¹⁴ Mutta Mooses lähetti Kaadeksesta sanansaattajat Edomin kuninkaan tykö sanomaan: "Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tunnet kaiken vaivan, joka on meitä kohdannut,

¹⁵ kuinka isämme lähtivät Egyptiin, kuinka olemme asuneet Egyptissä kauan aikaa ja kuinka egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja meidän isiämme.

¹⁶ Mutta me huusimme Herran puoleen, ja hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä. Ja katso, me olemme nyt Kaadeksessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla.

¹⁷ Salli meidän kulkea maasi läpi. Me emme kulje peltujen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä kaivoista. Poikkeamatta oikealle tai vasemmalle me kuljemme valtatieä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi."

¹⁸ Mutta Edom vastasi hänelle: "Älä kulje minun maani läpi; muutoin minä käyn miekka kädessä sinua vastaan".

¹⁹ Mutta israelilaiset sanoivat hänelle: "Maantietä me kuljemme, ja jos juomme vettäsi, me tai meidän karjamme, niin me maksamme sen, kun vain saamme jalkaisin kulkea sinun maasi läpi".

²⁰ Mutta hän vastasi: "Tästä et kulje!" Ja Edom lähti häntä vastaan suurella sotajoukolla ja vahvasti varustettuna.

²¹ Kun siis Edom kielsi Israelia kulkemasta maansa läpi, niin Israel väistyi sieltä pois.

²² Ja he lähtivät liikkeelle Kaadeksesta. Ja israelilaiset, koko kansa, tulivat Hoorin vuorelle.

²³ Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille Hoorin vuorella, Edomin maan rajalla, näin:

²⁴ "Aaron otetaan nyt pois heimonsa tykö, sillä hän ei pääse siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille, koska te niskoittelitte minun käskyäni vastaan Meriban veden luona.

²⁵ Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorin vuorelle.

²⁶ Ja riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron otetaan pois ja kuolee siellä."

²⁷ Ja Mooses teki, niinkuin Herra oli käsenyt; ja he nousivat Hoorin vuorelle koko kansan silmien edessä.

²⁸ Ja Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Niin Aaron

kuoli siellä vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar astuivat alas vuorelta.

²⁹ Ja kun koko kansa sai tietää, että Aaron oli kuollut, niin he itkivät Aaronia kolmekymmentä päivää, koko Israelin heimo.

LUKU 21

Mutta kun Aradin kuningas, kanaanilainen, joka asui Etelämaassa, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, ryhtyi hän sotimaan Israelia vastaan ja otti muutamia heistä vangiksi.

² Silloin Israel teki lupauksen Herralle ja sanoi: "Jos sinä annat tämän kansan minun käsiini, niin minä vihin sen kaupungit tuhon omiksi".

³ Ja Herra kuuli, mitä Israel lausui, ja jätti kanaanilaiset hänen käsiinsä. Niin Israel vihki heidät ja heidän kaupunkinsa tuhon omiksi. Ja sen paikan nimeksi pantiin Horma.

⁴ Sen jälkeen he lähtivät liikkeelle Hoorin vuorelta Kaislameren tietä kiertääksensä Edomin maan. Mutta matkalla kansa kävi kärsimättömäksi.

⁵ Ja kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: "Minkätähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän huonoon ruokaan."

⁶ Silloin Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa Israelista kuoli.

⁷ Niin kansa tuli Mooseksen luo, ja he sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaa käärmeet meidän kimpustamme." Ja Mooses rukoili kansan puolesta.

⁸ Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Tee itsellesi käärme ja pane se tangon päähän, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon".

⁹ Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, niin hän jäi eloon.

¹⁰ Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Oobotiin.

¹¹ Ja he lähtivät liikkeelle Oobotista ja leiriytyivät lije-Abarimiin siinä erämaassa, joka on Mooabista itään, auringon nousun puolella.

¹² Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Seredin laaksoon.

¹³ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät erämaahan tuolle puolelle Arnon-jokea, joka lähtee amorilaisten alueelta; sillä Arnon on Mooabin rajana Mooabin ja amorilaisten maan välillä.

¹⁴ Sentähden sanotaan "Herran sotien kirjassa": "Vaaheb Suufassa ja Arnonin laaksot

¹⁵ ja laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin tienoille ja kallistuvat Mooabin rajaan".

¹⁶ Ja sieltä he kulkivat Beeriin. Se oli se kaivo, josta Herra oli sanonut Moosekselle: "Kokoa kansa, niin minä annan heille vettä".

¹⁷ Silloin lauloi Israel tämän laulun: "Kuohu, kaivo! - laulakaa sille laulu -

¹⁸ kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillansa!" Ja siitä erämaasta he kulkivat Mattanaan

¹⁹ ja Mattanasta Nahalieliin ja Nahalielistä Baamotiin

²⁰ ja Baamotista siihen laaksoon, joka on Mooabin maassa, Pisgan huipun juurella, joka kohoaa yli erämaan.

²¹ Ja Israel lähetti sanansaattajat Siihonin, amorilaisten kuninkaan, tykö sanomaan:

²² "Salli minun kulkea maasi läpi. Me emme poikkea pelloille emmekä viinitarhoihin

emmeikä juo vettä kaivoista. Valtatietä me kuljemme, kunnes olemme päässeet sinun alueesi läpi."

²³ Mutta Siihon ei sallinut Israelin kulkea alueensa läpi, vaan kokosi kaiken väkensä ja lähti Israelia vastaan erämaahan. Ja kun hän oli tullut Jahaaseen, ryhtyi hän taisteluun Israelia vastaan.

²⁴ Mutta Israel voitti hänet miekan terällä ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin, aina ammonilaisten maahan asti, sillä ammonilaisten raja oli varustettu.

²⁵ Ja Israel valtasi sieltä kaikki kaupungit; ja Israel asettui kaikkiin amorilaisten kaupunkeihin, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärkaupunkeihin.

²⁶ Sillä Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki; hän oli näet käynyt sotaa entistä Mooabin kuningasta vastaan sekä vallannut häneltä kaiken hänen maansa Arnoniin asti.

²⁷ Sentähden runosepät sanovat: "Tulkaa Hesboniin! Rakennettakoon ja varustettakoon Siihonin kaupunki.

²⁸ Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin kaupungista; se kulutti Aar-Mooabin, Arnonin kukkulain valtiaat.

²⁹ Voi sinua, Mooab! Sinä hukuit, Kemoksen kansa! Poikiensa hän salli tulla pakolaisiksi, tytärtensä amorilaisten kuninkaan Siihonin vangeiksi.

³⁰ Me ammuimme heidät, Hesbon kukistui Diibonia myöten; me hävitimme Noofahiin asti, aina Meedebaan saakka."

³¹ Niin Israel asettui amorilaisten maahan.

³² Ja Mooses lähetti vakoilemaan Jaeseria, ja he valloittivat sen tytärkaupungit; ja hän karkoitti amorilaiset, jotka siellä olivat.

³³ Sitten he kääntyivät toisaalle ja kulkivat Baasanin tietä. Silloin lähti Oog, Baasanin kuningas, heitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä, Edreihin taistelemaan.

³⁴ Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käteesi hänet ja kaiken hänen kansansa ja maansa. Ja tee hänelle, niinkuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa."

³⁵ Ja he voittivat hänet ja hänen poikansa ja kaiken hänen väkensä, päästämättä pakoon ainoatakaan. Niin he valloittivat hänen maansa.

LUKU 22

Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin arolle, Jordanin tuolle puolelle, Jerikon kohdalle.

² Mutta Baalak, Sipporin poika, näki kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille.

³ Ja Mooab pelkäsi tätä kansaa suuresti, kun sitä oli niin paljon; ja Mooab kauhistui israelilaisia.

⁴ Mooab sanoi Midianin vanhimille: "Nyt tuo lauma syö puhtaaksi kaiken meidän ympäriltämme, niinkuin härkä syö kedon vihannuuden". Ja Baalak, Sipporin poika, oli Mooabin kuninkaana siihen aikaan.

⁵ Hän lähetti sanansaattajat Bileamin, Beorin pojan, tykö Petoriin, joka on Eufrat-virran varrella, heimolaistensa maahan, kutsumaan häntä ja käski sanoa hänelle: "Katso, Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa; katso, se on tulvinut yli maan ja asettunut minua lähelle.

⁶ Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua väkevämpi; ehkä minä

sitten saan sen voitetuksi ja karkoitetuksi maasta. Sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu."

⁷ Niin Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat lähtivät matkaan, tietäjänpalkka mukanaan. Ja kun he saapuivat Bileamin luo, puhuivat he hänelle Baalakin sanat.

⁸ Hän vastasi heille: "Viipykää täällä tämä yö, niin minä annan teille vastauksen sen mukaan, kuin Herra minulle puhuu". Silloin jäivät mooabilaisten päämiehet Bileamin luo.

⁹ Niin Jumala tuli Bileamin tykö ja kysyi: "Keitä ovat ne miehet, jotka ovat sinun luonasi?"

¹⁰ Bileam vastasi Jumalalle: "Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät tuomaan minulle tämän sanan:

¹¹ 'Katso, kansa on lähtenyt Egyptistä ja on tulvinut yli maan; tule siis, kiroa se minun puolestani, ehkä sitten voin ryhtyä taisteluun sitä vastaan ja karkoittaa sen'".

¹² Mutta Jumala sanoi Bileamille: "Älä mene heidän kanssaan äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu".

¹³ Niin Bileam nousi aamulla ja sanoi Baalakin päämiehille: "Menkää takaisin maahanne, sillä Herra ei ole sallinut minun lähteä teidän kanssanne".

¹⁴ Silloin nousivat Mooabin päämiehet ja tulivat Baalakin luo ja sanoivat: "Bileam ei suostunut lähtemään meidän kanssamme".

¹⁵ Mutta Baalak lähetti uudestaan päämiehiä matkaan, vielä useampia ja arvokkaampia kuin edelliset.

¹⁶ Ja he saapuivat Bileamin luo ja sanoivat hänelle: "Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: 'Älä kieltäydy tulemasta minun luokseni.

¹⁷ Sillä minä palkitsen sinut ylenpalttisesti ja teen kaiken, mitä minulta vaadit; tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa.'"

¹⁸ Mutta Bileam vastasi ja sanoi Baalakin palvelijoille: "Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi, en pienessä enkä suuressa, rikkoa Herran, minun Jumalani, käskyä.

¹⁹ Mutta jääkää nyt tänne tekin täksi yöksi, saadakseni tietää, mitä Herra vielä minulle sanoo."

²⁰ Niin Jumala tuli Bileamin tykö yöllä ja sanoi hänelle: "Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin nouse ja lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon".

²¹ Ja Bileam nousi aamulla, satuloi aasintammansa ja lähti matkaan Mooabin päämiesten kanssa.

²² Mutta kun hän lähti, syttyi Jumalan viha, ja Herran enkeli asettui tielle estämään häntä, hänen ratsastaessaan aasintammallaan, kaksi palvelijaa mukanaan.

²³ Kun aasintamma näki Herran enkelin seisovan tiellä, paljastettu miekka kädesssä, niin se poikkesi tieltä ja meni peltoon. Mutta Bileam löi aasintammaa palauttaaksensa sen tielle.

²⁴ Sitten Herran enkeli asettui solaan viinitarhojen välille, jossa oli kiviaita kummallakin puolella.

²⁵ Kun aasintamma näki Herran enkelin, niin se painautui aitaan ja likisti Bileamin jalkaa aitaa vasten. Ja hän löi sitä vielä kerran.

²⁶ Silloin Herran enkeli taas meni edemmäs ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistyä oikealle eikä vasemmalle.

²⁷ Kun aasintamma näki Herran enkelin, laskeutui se maahan Bileamin alla. Silloin Bileamin viha syttyi, ja hän löi aasintammaa sauvalla.

- 28** Niin Herra avasi aasintamman suun, ja se sanoi Bileamille: "Mitä minä olen sinulle tehnyt, koska lyöt minua jo kolmannen kerran?"
- 29** Bileam vastasi aasintammalle: "Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla miekka kädessäni, niin nyt minä sinut tappaisin."
- 30** Mutta aasintamma sanoi Bileamille: "Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut kaiken aikasi tähän päivään asti? Onko minun ollut tapana tehdä sinulle näin?" Hän vastasi: "Ei".
- 31** Niin Herra avasi Bileamin silmät, niin että hän näki Herran enkelin seisovan tiellä, paljastettu miekka kädesssänsä. Silloin hän kumartui ja heittäytyi kasvoilleen.
- 32** Niin Herran enkeli sanoi hänelle: "Minkätähden olet lyönyt aasintammaasi jo kolme kertaa? Katso, minä olen tullut sinua estämään, sillä ajattelemattomasti sinä olet lähtenyt tälle matkalle vastoin minun tahtoani.
- 33** Mutta aasintamma näki minut ja on väistynyt minun edestäni jo kolme kertaa. Ja jos se ei olisi väistynyt minun edestäni, niin minä olisin surmannut sinut, mutta jättänyt sen elämään."
- 34** Niin Bileam vastasi Herran enkelille: "Minä olen tehnyt syntiä; sillä minä en tiennyt, että sinä olit asettunut minua vastaan tielle. Mutta jos tämä ei ole sinulle mieleen, niin minä nyt palaan takaisin."
- 35** Mutta Herran enkeli sanoi Bileamille: "Mene näiden miesten kanssa, mutta puhu ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun". Niin Bileam lähti Baalakin päämiesten kanssa.
- 36** Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, meni hän häntä vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia pitkin kulkevalla rajalla, uloimmalla rajalla.
- 37** Ja Baalak sanoi Bileamille: "Enkö minä vartavasten lähettänyt kutsumaan sinua? Minkätähden et tahtonut tulla minun luokseni? Enkö minä muka voi sinua palkita?"
- 38** Mutta Bileam vastasi Baalakille: "Olenhan minä nyt tullut sinun luoksesi. Mutta onko minun vallassani puhua mitään? Minkä Jumala panee minun suuhuni, sen minä puhun."
- 39** Niin Bileam lähti Baalakin kanssa, ja he saapuivat Kirjat-Husotiin.
- 40** Ja Baalak teurasti raavaita ja lampaita ja lähetti ne Bileamille ja päämiehille, jotka olivat hänen luonansa.
- 41** Mutta seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet Baamot-Baalin kukkulalle, josta hän näki reunimmaisen osan tuota kansaa.

LUKU 23

Ja Bileam sanoi Baalakille: "Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän oinasta".

2 Niin Baalak teki, niinkuin Bileam käski. Ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja oinaan kullakin alttarilla.

3 Niin Bileam sanoi Baalakille: "Asetu tähän polttouhrisi ääreen, minä menen tuonne; ehkä minä saan kohdata Herran. Minkä hän minulle näyttää, sen minä ilmoitan sinulle." Ja hän meni eräälle autiolle kukkulalle.

4 Ja Jumala tuli ja kohtasi Bileamin. Silloin tämä sanoi hänelle: "Seitsemän alttaria minä olen pannut kuntoon ja olen uhrannut härän ja oinaan kullakin alttarilla".

5 Ja Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: "Palaja Baalakin luo ja puhu hänelle näin".

6 Niin hän palasi hänen luoksensa, ja hän seiso siinä polttouhrinsa ääressä, hän ja kaikki

Mooabin päämiehet.

⁷ Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Aramista nouti minut Baalak, idän vuorilta Mooabin kuningas: 'Tule, kiroa minun puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia'.

⁸ Kuinka minä kiroaisin sen, jota ei Jumala kiroa, kuinka sadattelin sitä, jota ei Herra sadattele?

⁹ Minä näen sen kallioiden huipulta, minä katselen sitä kukkuloilta: katso, se on erillään asuva kansa, se ei lukeudu pakanakansojen joukkoon.

¹⁰ Kuka mittaa Jaakobin hiekkajyväset, kuka Israelin tomuhiukkasten luvun? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niinkuin heidän."

¹¹ Silloin Baalak sanoi Bileamille: "Mitä oletkaan minulle tehnyt! Minä toin sinut tänne vihollisiani kiroamaan, ja katso, nyt sinä heidät siunaat!"

¹² Mutta hän vastasi ja sanoi: "Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee minun suuhuni?"

¹³ Niin Baalak sanoi hänelle: "Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä sen kansan, kuitenkin ainoastaan sen äärimmäisen reunan, et sitä kokonaisuudessaan, ja kiroa se minun puolestani sieltä".

¹⁴ Ja hän vei hänet Vartijakedolle Pisga-vuoren huipulle ja rakensi siihen seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja oinaan kullakin alttarilla.

¹⁵ Sitten Bileam sanoi Baalakille: "Asetu tähän polttouhrisi ääreen, ehkä hän kohtaa minua tuolla".

¹⁶ Niin Herra tuli kohtaamaan Bileamia, pani sanat hänen suuhunsa ja sanoi: "Palaja Baalakin luo ja puhu hänelle näin".

¹⁷ Niin hän tuli hänen luoksensa, ja hän seisoi siinä polttouhrinsa ääressä, Mooabin päämiehet kanssansa. Baalak kysyi häneltä: "Mitä Herra puhui?"

¹⁸ Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, sinä Sipporin poika!

¹⁹ Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi?

²⁰ Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata: hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa.

²¹ Ei havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta Israelissa; Herra, hänen Jumalansa, on hänen kanssansa, riemuhuuto kuninkaalle kaiku siellä.

²² Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän.

²³ Sillä ei ole noituutta Jaakobissa eikä tavata taikuutta Israelissa. Aikanansa ilmoitetaan Jaakobille ja Israelille, mitä Jumala on tekevä.

²⁴ Katso, se on kansa, joka nousee kuin naarasleijona, joka kohoaa kuin leijona. Ei se paneudu levolle, ennenkuin on saalista syönyt ja juonut surmattujen verta."

²⁵ Mutta Baalak sanoi Bileamille: "Älä kiroa sitä äläkä siunaa sitä".

²⁶ Mutta Bileam vastasi ja sanoi Baalakille: "Enkö minä puhunut sinulle näin: 'Kaikki, mitä Herra sanoo, on minun tehtävä'?"

²⁷ Niin Baalak sanoi Bileamille: "Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan; ehkäpä on Jumalan silmissä otollista, että kiroat kansan minun puolestani sieltä".

²⁸ Ja Baalak vei Bileamin Peor-vuoren huipulle, joka kohoaa yli erämaan.

²⁹ Sitten Bileam sanoi Baalakille: "Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän oinasta".

³⁰ Ja Baalak teki, niinkuin Bileam käski, ja uhrasi härän ja oinaan kullakin alttarilla.

LUKU 24

Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli Herralle otollista, ei hän enää mennyt niinkuin aina ennen ennusmerkkejä etsimään, vaan käänsi kasvonsa erämaahan.

² Ja kun Bileam nosti silmänsä ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain, niin Jumalan Henki tuli häneen.

³ Ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu.

⁴ Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa loveen ja jonka silmät avataan.

⁵ Kuinka ihanat ovat sinun majasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel!

⁶ Niinkuin laajat purolaaksot, niinkuin puutarhat virran varrella, niinkuin aloepuut, Herran istuttamat, niinkuin setripuut vesien vierillä!

⁷ Vettä läikkyä sen vesisangoista, ja sen laihot saavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, ylhäinen sen kuningasvalta.

⁸ Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, heidän luunsa se murskaa ja lävistää heidät nuolillansa.

⁹ Se on kyyristynyt, se on laskeutunut maahan kuin leijona, niinkuin naarasleijona - kuka uskaltaa sitä häiritä? Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!"

¹⁰ Silloin Baalak vihastui Bileamiin ja löi kätensä yhteen. Ja Baalak sanoi Bileamille: "Minä kutsuin sinut vihollisiani kiroamaan, ja nyt sinä olet siunannut heidät jo kolme kertaa.

¹¹ Mene tiehesi! Minä aioin sinua runsaasti palkita, mutta katso, Herra on sinulta palkan kieltänyt."

¹² Bileam vastasi Baalakille: "Enkö minä jo sanonut sinun sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseni:

¹³ 'Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa Herran käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää, en pahaa'. Minkä Herra puhuu, sen minäkin puhun.

¹⁴ Ja nyt minä lähden kansani tykö, mutta sitä ennen minä ilmoitan sinulle, mitä tämä kansa on tekevä sinun kansallesi aikojen lopulla."

¹⁵ Ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu.

¹⁶ Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korkeimmalta, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa loveen ja jonka silmät avataan:

¹⁷ Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä katselen häntä, en kuitenkaan läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoaa Israelista. Se ruhjoo Mooabilta ohimot, pääläen kaikilta Seetin pojilta.

¹⁸ Ja Edomista tulee alusmaa, Seir joutuu vihollistensa omaksi; mutta Israel tekee väkeviä tekoja.

¹⁹ Ja Jaakobista tulee valtiias, hän hävittää kaupungeista niihin pelastuneet."

²⁰ Ja kun hän näki Amalekin, niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato".

²¹ Ja kun hän näki keeniläiset, niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Järkkymätön on sinun asumuksesi, ja kalliolle on pesäsi pantu.

²² Mutta sittenkin Kain hävitetään: ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi."

²³ Ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Voi! Kuka jää enää elämään, kun Jumala tämän

tekee!

²⁴ Laivoja saapuu kittiläisten suunnalta, ja ne kurittavat Assurin ja kurittavat Eeberin. Hänkin on perikadon oma."

²⁵ Senjälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa; ja myöskin Baalak lähti tiehensä.

LUKU 25

Niin Israel asettui Sittimiin. Ja kansa rupesi irstailemaan Mooabin tyttärien kanssa.

² Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi ja kumarsi heidän jumaliansa.

³ Kun Israel näin antautui palvelemaan Baal-Peoria, syttyi Herran viha Israelia kohtaan.

⁴ Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ota kansan kaikki päämiehet ja lävistä heidät paaluihin Herralle, vasten aurinkoa, että Herran vihan hehku kääntyisi pois Israelista".

⁵ Niin Mooses sanoi Israelin tuomareille: "Surmatkoon jokainen miehistään ne, jotka ovat antautuneet palvelemaan Baal-Peoria".

⁶ Ja katso, muuan mies israelilaisista tuli ja toi veljiensä luo midianilaisen naisen, Mooseksen ja kaiken israelilaisten seurakunnan nähden, kun nämä olivat itkemässä ilmestysmajan ovella.

⁷ Kun Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, näki sen, nousi hän kansan keskeltä ja otti keihään käteensä

⁸ ja seurasi tuota Israelin miestä makuusuojaan ja lävisti heidät molemmat, Israelin miehen ja sen naisen, vatsan kohdalta. Silloin taukosi israelilaisilta vitsaus.

⁹ Ja niitä, jotka kuolivat tässä vitsauksessa, oli kaksikymmentäneljä tuhatta.

¹⁰ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

¹¹ "Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani pois israelilaisista, kun hän on kiivaillut minun puolestani heidän keskuudessaan, niin ettei minun ole tarvinnut kiivaudessani tehdä loppua israelilaisista.

¹² Sano siis: Katso, minä teen hänen kanssansa liiton hänen menestymiseksensä.

¹³ Ja se tulee hänelle ja hänen jälkeläisillensä ikuiseksi pappeuden liitoksi, koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen israelilaisille."

¹⁴ Ja surmatun Israelin miehen nimi, sen, joka surmattiin midianilaisen naisen kanssa, oli Simri, simeonilaisen perhekunta-päämiehen Saalun poika.

¹⁵ Ja surmatun midianilais-naisen nimi oli Kosbi, Suurin, midianilaisen perhekunnan heimopäällikön, tytär.

¹⁶ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

¹⁷ "Ahdistakaa midianilaisia ja tuhotkaa heidät.

¹⁸ Sillä he ahdistivat teitä viekkailla juonillansa, joilla he houkuttelivat teidät Peorin ja sisarensa Kosbin, midianilaisen päämiehen tyttären, ansaan, hänen, joka surmattiin Peorin vuoksi tapahtuneen vitsauksen päivänä."

LUKU 26

Tämän vitsauksen jälkeen Herra puhui Moosekselle ja Eleasarille, pappi Aaronin pojalle, sanoen:

² "Laskekaa koko israelilaisten seurakunnan väkiluku, kaksikymmenvuotiset ja sitä

vanhemmat, perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet".

³ Ja Mooses ja pappi Eleasar puhuivat heille Mooabin arolla Jordanin luona, Jerikon kohdalla, sanoen:

⁴ "Kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat laskettakoon", niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Ja israelilaiset, jotka olivat lähteneet Egyptin maasta, olivat:

⁵ Ruuben, Israelin esikoinen; Ruubenin jälkeläisiä olivat: Hanokista hanokilaisten suku, Pallusta pallulaisten suku,

⁶ Hesronista hesronilaisten suku, Karmista karmilaisten suku.

⁷ Nämä olivat ruubenilaisten suvut. Ja katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentäkolme tuhatta seitsemänsataa kolmekymmentä.

⁸ Ja Pallun poika oli Eliab.

⁹ Ja Eliabin pojat olivat Nemuel ja Daatan ja Abiram. Nämä olivat ne kansan edusmiehet Daatan ja Abiram, jotka taistelivat Moosesta ja Aaronia vastaan Koorahin joukossa ja taistelivat Herraa vastaan,

¹⁰ jolloin maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja Koorahin, silloin kun hänen joukkonsa kuoli ja tuli kulutti kaksisataa viisikymmentä miestä; ja heistä tuli varoitusmerkki.

¹¹ Mutta Koorahin pojat eivät kuolleet.

¹² Simeonin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Nemuelista nemuelilaisten suku, Jaaminista jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku,

¹³ Serahista serahilaisten suku, Saulista saulilaisten suku.

¹⁴ Nämä olivat simeonilaisten suvut, kaksikymmentäkaksi tuhatta kaksisataa.

¹⁵ Gaadin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Sefonista sefonilaisten suku, Haggista haggilaisten suku, Suunista suunilaisten suku,

¹⁶ Osnista osnilaisten suku, Eeristä eeriläisten suku,

¹⁷ Arodista arodilaisten suku, Arelista arelilaisten suku.

¹⁸ Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut; katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentä tuhatta viisisataa.

¹⁹ Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta Eer ja Oonan kuolivat Kanaanin maassa.

²⁰ Ja Juudan jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Seelasta seelalaisten suku, Pereksestä perekseläisten suku, Serahista serahilaisten suku.

²¹ Ja Pereksen jälkeläisiä olivat: Hesronista hesronilaisten suku, Haamulista haamulilaisten suku.

²² Nämä olivat Juudan suvut; katselmuksessa olleita oli heitä seitsemänkymmentäkuusi tuhatta viisisataa.

²³ Isaskarin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Toolasta toolalaisten suku, Puvvasta puunilaisten suku,

²⁴ Jaasubista jaasubilaisten suku, Simronista simronilaisten suku.

²⁵ Nämä olivat Isaskarin suvut; katselmuksessa olleita oli heitä kuusikymmentäneljä tuhatta kolmesataa.

²⁶ Sebulonin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Seredistä serediläisten suku, Eelonista eelonilaisten suku, Jahlelista jahlelilaisten suku.

²⁷ Nämä olivat sebulonilaisten suvut; katselmuksessa olleita oli heitä kuusikymmentä tuhatta viisisataa.

²⁸ Joosefin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat Manasse ja Efraim.

²⁹ Manassen jälkeläisiä olivat: Maakirista maakirilaisten suku. Ja Maakirille syntyi Gilead; Gileadista on gileadilaisten suku.

- ³⁰ Nämä olivat Gileadin jälkeläisiä: Iieseristä iieseriläisten suku, Helekistä helekiläisten suku;
- ³¹ Asrielista asrielilaisten suku, Sekemistä sekemiläisten suku;
- ³² Semidasta semidalaisten suku, Heeferistä heeferiläisten suku.
- ³³ Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia, vaan ainoastaan tyttäriä. Ja Selofhadin tyttärien nimet olivat: Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsä.
- ³⁴ Nämä olivat Manassen suvut; katselmuksessa olleita oli heitä viisikymmentäkaksi tuhatta seitsemänsataa.
- ³⁵ Ja nämä olivat Efraimin jälkeläisiä, sukujensa mukaan: Suutelahista suutelahilaisten suku, Bekeristä bekeriläisten suku, Tahanista tahanilaisten suku.
- ³⁶ Nämä olivat Suutelahin jälkeläisiä: Eeranista eeranilaisten suku.
- ³⁷ Nämä olivat efraimilaisten suvut; katselmuksessa olleita oli heitä kolmekymmentäkaksi tuhatta viisisataa. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset sukujensa mukaan.
- ³⁸ Benjaminin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Belasta belalaisten suku, Asbelista asbelilaisten suku, Ahiramista ahiramilaisten suku,
- ³⁹ Sefufamista suufamilaisten suku, Huufamista huufamilaisten suku.
- ⁴⁰ Mutta Belan jälkeläisiä olivat Ard ja Naaman: Ardista ardilaisten suku, Naamanista naamilaisten suku.
- ⁴¹ Nämä olivat Benjaminin jälkeläiset sukujensa mukaan; ja katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentäviisi tuhatta kuusisataa.
- ⁴² Nämä olivat Daanin jälkeläisiä, sukujensa mukaan: Suuhamista suuhamilaisten suku. Nämä ovat Daanin suvut sukujensa mukaan.
- ⁴³ Kaikista suuhamilaisten suvuista oli katselmuksessa olleita kuusikymmentäneljä tuhatta neljäsataa.
- ⁴⁴ Asserin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Jimnasta jimnalaisten suku, Jisivistä jisviläisten suku, Beriasta berialaisten suku.
- ⁴⁵ Berian jälkeläisiä olivat: Heeberistä heeberiläisten suku, Malkielista malkielilaisten suku.
- ⁴⁶ Mutta Asserin tyttären nimi oli Serah.
- ⁴⁷ Nämä olivat asserilaisten suvut; katselmuksessa olleita oli heitä viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa.
- ⁴⁸ Naftalin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Jahselista jahselilaisten suku, Guunista guunilaisten suku;
- ⁴⁹ Jeeseristä jeeseriläisten suku, Sillemistä sillemiläisten suku.
- ⁵⁰ Nämä olivat Naftalin suvut sukujensa mukaan; ja katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentäviisi tuhatta neljäsataa.
- ⁵¹ Nämä olivat katselmuksessa olleet israelilaiset: kuusisataayksi tuhatta seitsemänsataa kolmekymmentä.
- ⁵² Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ⁵³ "Näille jaettakoon maa perintöösiksi nimien lukumäärän mukaan.
- ⁵⁴ Isommalle suvulle anna isompi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa; kullekin annettakoon perintöosa katselmuksessa olleiden määrän mukaan.
- ⁵⁵ Mutta maa jaettakoon arvalla. Isiensä heimojen nimien mukaan he saakoot perintöösansa.
- ⁵⁶ Arvan määräyksen mukaan jaettakoon perintöösat suurilukuisten ja vähälukuisten heimojen kesken."

- ⁵⁷ Ja nämä olivat Leevin katselmuksessa olleet, sukujensa mukaan: Geersonista geersonilaisten suku, Kehatista kehatilaisten suku, Merarista merarilaisten suku.
- ⁵⁸ Nämä olivat leeviläisten suvut: libniläisten suku, hebronilaisten suku, mahlilaisten suku, muusilaisten suku, koorahilaisten suku. Ja Kehatille oli syntynyt Amram.
- ⁵⁹ Ja Amramin vaimon nimi oli Jookebed, Leevin tytär, joka oli Leeville syntynyt Egyptissä. Ja hän synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän sisarensa Mirjamin.
- ⁶⁰ Ja Aaronille syntyi Naadab ja Abihu, Eleasar ja Iitamar.
- ⁶¹ Mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun toivat vierasta tulta Herran eteen.
- ⁶² Ja katselmuksessa olleita oli heitä kaksikymmentäkolme tuhatta, kaikki miehenpuolia, kuukauden vanhoja ja sitä vanhempia. Sillä heistä ei pidetty katselmusta yhdessä muiden israelilaisten kanssa, koska heille ei annettu perintöosaa israelilaisten keskuudessa.
- ⁶³ Nämä olivat siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja pappi Eleasar pitivät Mooabin arolla lähellä Jordania, Jerikon kohdalla.
- ⁶⁴ Eikä heidän joukossaan ollut ketään siinä israelilaisten katselmuksessa ollutta, jonka Mooses ja pappi Aaron olivat pitäneet Siinain erämaassa.
- ⁶⁵ Sillä Herra oli heille sanonut, että heidän oli kuoltava erämaassa. Eikä heistä jäänyt ketään, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

LUKU 27

Niin astuivat esiin Selofhadin tyttäret - Selofhadin, Heeferin pojan, Gileadin pojan, Maakirin pojan, Manassen pojan, tyttäret - jotka olivat Manassen, Joosefin pojan, suvuista ja joiden nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa,

² ja he asettuivat Mooseksen ja pappi Eleasarin ja päämiesten ja kaiken kansan eteen ilmestysmajan ovelle ja sanoivat:

³ "Meidän isämme kuoli erämaassa, mutta hän ei ollut siinä joukossa, joka kävi kapinoimaan Herraa vastaan, Koorahin joukossa, vaan hän kuoli oman syntinsä tähden, eikä hänellä ollut poikia.

⁴ Miksi häviäisi nyt meidän isämme nimi hänen sukunsa keskuudesta sentähden, että hänellä ei ollut poikaa? Anna meille perintöosuus isämme veljien keskuudessa."

⁵ Ja Mooses saattoi heidän asiansa Herran eteen.

⁶ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

⁷ "Selofhadin tyttäret puhuvat oikein. Anna heille perintöosuus heidän isänsä veljien keskuudessa ja siirrä heidän isänsä perintöosa heille.

⁸ Ja puhu israelilaisille sanoen: Jos joku kuolee pojatonna, niin siirtäkää hänen perintöosansa hänen tyttärellensä.

⁹ Mutta jos hänellä ei ole tytärtä, niin antakaa hänen perintöosansa hänen veljillensä.

¹⁰ Mutta jos hänellä ei ole veljiä, niin antakaa hänen perintöosansa hänen isänsä veljille.

¹¹ Mutta jos hänen isällensä ei ole veljiä, niin antakaa hänen perintöosansa sille hänen veriheimolaisellensa, joka hänen suvussansa on häntä lähin; tämä ottakoon sen haltuunsa. Ja tämä olkoon oikeussäädöksenä israelilaisilla, niinkuin Herra on Moosekselle käskyn antanut."

¹² Ja Herra sanoi Moosekselle: "Nouse tälle Abarimin vuorelle ja katsele sitä maata, jonka minä annan israelilaisille.

¹³ Ja kun olet sitä katsellut, niin sinutkin otetaan pois heimosi tykö, niinkuin veljesi Aaron otettiin,

¹⁴ sentähden että te Siinin erämaassa, kansan riidellessä, niskoittelitte minun käskyjäni vastaan ettekä pitäneet minua pyhänä heidän silmiensä edessä, silloin kun vettä hankitte." Se oli Meriban vesi Kaadeksessa Siinin erämaassa.

¹⁵ Ja Mooses puhui Herralle sanoen:

¹⁶ "Asettakoon Herra, Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki, tämän seurakunnan johtoon miehen,

¹⁷ joka heidän edellensä lähtee ja joka heidän edellensä tulee, joka saattaa heidät lähtemään ja tulemaan, ettei Herran seurakunta olisi niinkuin lammasmaa, jolla ei ole paimenta".

¹⁸ Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ota Joosua, Nuunin poika, mies, jossa on Henki, ja pane kätesi hänen päällensä.

¹⁹ Ja aseta hänet pappi Eleasarin ja kaiken kansan eteen ja aseta hänet virkaan heidän nähtensä.

²⁰ Ja siirrä hänelle osa omaa arvoasi, että kaikki israelilaisten seurakunta häntä tottelisi.

²¹ Ja hän astukoon pappi Eleasarin eteen, ja tämä kysyköön hänen puolestaan uurimin kautta Jumalan vastausta Herran edessä. Hänen käskystänsä he lähtekööt ja hänen käskystänsä he tulkoot, hän ja kaikki israelilaiset hänen kanssansa, koko seurakunta."

²² Ja Mooses teki, niinkuin Herra oli häntä käsenyt, ja otti Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja kaiken seurakunnan eteen.

²³ Ja hän pani kätensä hänen päällensä ja asetti hänet virkaan, niinkuin Herra oli puhunut Mooseksen kautta.

LUKU 28

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

² "Käske israelilaisia ja sano heille: Pitäkää vaari siitä, että tuotte minulle minun uhrilahjani, ruokani, suloisesti tuoksuvat uhrini, määrääikanaan.

³ Ja sano heille: Tämä on se uhri, joka teidän on tuotava joka päivä Herralle: kaksi vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa jokapäiväiseksi polttouhriksi.

⁴ Uhraa toinen karitsa aamulla, ja toinen karitsa uhraa iltahämärässä

⁵ ja ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa lestyjä jauhoja, sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa survomalla saatua öljyä.

⁶ Tämä on jokapäiväinen polttouhri, joka toimitettiin Siinain vuorella suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.

⁷ Ja siihen kuulukoon juomauhrina neljännes hiin-mittaa viiniä kumpaakin karitsaa kohti. Pyhäkössä vuodata Herralle höysteviiniuhri.

⁸ Ja toinen karitsa uhraa iltahämärässä ja toimita siihen kuuluva ruoka- ja juomauhri samalla tavoin kuin aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.

⁹ Mutta sapatinpäivänä uhraa kaksi vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa ynnä kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, ruokauhriksi, sekä siihen kuuluva juomauhri.

¹⁰ Tämä on sapatin polttouhri, joka uhrattakoon kunakin sapattina jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin ohella.

¹¹ Ja kuukausienne ensimmäisenä päivänä tuokaa polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa, oinas ja seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa karitsaa

¹² sekä kolme kymmenennestä lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, ruokauhriksi kutakin

mullikkaa kohti ynnä kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, ruokauhriksi oinasta kohti,

¹³ sekä yksi kymmenennes lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, ruokauhriksi kutakin karitsaa kohti. Tämä on polttouhri, suloisesti tuoksuva uhri Herralle.

¹⁴ Ja niihin kuulukoon juomauhrina puoli hiin-mittaa viiniä kutakin mullikkaa kohti ja kolmannes hiin-mittaa oinasta kohti ja neljännes hiin-mittaa karitsaa kohti. Tämä on uudenkuun polttouhri, joka uhrattakoon kunakin uutenakuuna, vuoden kaikkina kuukausina.

¹⁵ Ja sitäpaitsi uhratkaa yksi kauris syntiuhriksi Herralle. Se uhrattakoon jokapäiväisen polttouhrin ynnä siihen kuuluvan juomauhrin ohella.

¹⁶ Ja ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on pääsiäinen Herran kunniaksi.

¹⁷ Ja saman kuukauden viidentenätoista päivänä on juhla; seitsemän päivää syötäköön happamatonta leipää.

¹⁸ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako.

¹⁹ Ja tuokaa polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa karitsaa; ne olkoot virheettömät.

²⁰ Ja niihin kuuluvana ruokauhrina uhratkaa lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä mullikkaa kohti ja kaksi kymmenennestä oinasta kohti.

²¹ Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa kymmenennes.

²² Ja vielä uhratkaa kauris syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen.

²³ Paitsi aamupolttouhria, joka on jokapäiväinen polttouhri, uhratkaa nämä.

²⁴ Samoin uhratkaa Herralle joka päivä seitsemän päivän aikana leipää suloisesti tuoksuvaksi uhriksi; uhratkaa tämä jokapäiväisen polttouhrin ynnä siihen kuuluvan juomauhrin ohella.

²⁵ Ja seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako.

²⁶ Mutta uutisen päivänä, kun tuotte uuden ruokauhrin Herralle viikkojuhlananne, olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako.

²⁷ Ja tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa karitsaa

²⁸ ja niihin kuuluvana ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä kutakin mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä oinasta kohti

²⁹ ja yksi kymmenennes kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta;

³⁰ ja yksi kauris sovitamiseksi.

³¹ Paitsi jokapäiväistä polttouhria ja siihen kuuluvaa ruokauhria uhratkaa nämä ynnä niihin kuuluvat juomauhrit; eläimet olkoot virheettömät."

LUKU 29

"Ja seitsemännessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako. Olkoon se teille pasunansoiton päivä.

² Ja uhratkaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa virheetöntä karitsaa

³ ja niihin kuuluvana ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme

kymmenennestä mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä oinasta kohti

⁴ ja yksi kymmenennes kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta;

⁵ ja kauris syntiuhriksi, teidän sovittamiseksi.

⁶ Paitsi uudenkuun polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruokauhria ja jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruokauhria ja niihin kuuluvia juomauhreja, niinkuin niistä on säädetty, uhratkaa kaikki tämä suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.

⁷ Ja saman seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous, ja silloin kurittakaa itseänne paastolla, älkääkään yhtäkään askareta toimittako.

⁸ Ja tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa karitsaa; ne olkoot virheettömät.

⁹ Ja niihin kuulukoon ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä oinasta kohti

¹⁰ ja yksi kymmenennes kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta;

¹¹ ja kauris syntiuhriksi, paitsi sovitusuhria ja jokapäiväistä polttouhria ynnä niihin kuuluvia ruoka- ja juomauhreja.

¹² Ja seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako, vaan viettäkää juhlaa Herran kunniaksi seitsemän päivää.

¹³ Ja tuokaa polttouhriksi, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle, kolmetoista mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa karitsaa; olkoot ne virheettömät.

¹⁴ Ja kuulukoon niihin ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä kutakin kohti niistä kolmestatoista mullikasta, kaksi kymmenennestä kumpaakin kohti niistä kahdesta oinaasta

¹⁵ ja yksi kymmenennes kutakin kohti niistä neljästätoista karitsasta;

¹⁶ ja kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.

¹⁷ Ja toisena päivänä: kaksitoista mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa

¹⁸ ja niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on,

¹⁹ sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.

²⁰ Ja kolmantena päivänä: yksitoista mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa

²¹ ja niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on,

²² sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.

²³ Ja neljäntenä päivänä: kymmenen mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa

²⁴ ja niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on,

²⁵ sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.

²⁶ Ja viidentenä päivänä: yhdeksän mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa

- ²⁷ ja niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on,
- ²⁸ sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.
- ²⁹ Ja kuudentena päivänä: kahdeksan mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa
- ³⁰ ja niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on,
- ³¹ sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.
- ³² Ja seitsemäntenä päivänä: seitsemän mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa
- ³³ ja niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on,
- ³⁴ sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.
- ³⁵ Ja kahdeksantena päivänä olkoon teillä juhla kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako,
- ³⁶ vaan tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa
- ³⁷ ja niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikan, oinaan ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on,
- ³⁸ sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka- ja juomauhria.
- ³⁹ Nämä uhratkaa Herralle juhla-aikoinanne, paitsi mitä lupausuhreinanne ja vapaaehtoisina lahjoinanne tuotte polttouhreiksi, ruokauhreiksi, juomauhreiksi ja yhteysuhreiksi."
- ⁴⁰ (30:1) Ja Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä Herra oli Mooseksen käsenyt puhua.

LUKU 30

Ja Mooses puhui Israelin sukukuntien päämiehille sanoen: "Näin on Herra käsenyt:

² (30:3) Jos joku tekee lupauksen Herralle tahi valalla vanhoen sitoutuu kieltäytymään jostakin, älköön hän rikkoko sanaansa, vaan tehköön kaiken, mitä hänen suunsa on sanonut.

³ (30:4) Ja jos nainen ollessaan nuorena tyttönä isänsä kodissa tekee lupauksen Herralle tahi sitoutuu kieltäytymään jostakin

⁴ (30:5) ja hänen isänsä kuulee hänen lupauksensa tai sitoumuksensa eikä hänen isänsä hänelle siitä mitään puhu, niin kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen sitoumuksensa, joilla hän kieltäytyy jostakin, olkoot pätevät.

⁵ (30:6) Mutta jos hänen isänsä kieltää häntä sinä päivänä, jona hän ne kuulee, niin hänen lupauksensa ja sitoumuksensa, joilla hän kieltäytyy jostakin, älkööt olko pätevät, olivatpa ne mitkä hyvänsä, ja Herra antaa hänelle anteeksi, sentähden että hänen isänsä on häntä kieltänyt.

⁶ (30:7) Ja jos hän joutuu miehelle ja hänellä on täytettävänä lupauksia tai ajattelemattomasti lausuttu sana, jolla hän on kieltäytynyt jostakin,

⁷ (30:8) ja hänen miehensä saa sen kuulla, mutta ei puhu hänelle siitä mitään sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hänen lupauksensa ja hänen sitoumuksensa, joilla hän on kieltäytynyt jostakin, olkoot pätevät.

⁸ (30:9) Mutta jos hänen miehensä sinä päivänä, jona hän sen kuulee, kieltää häntä, niin hän purkaa hänen lupauksensa, jonka täyttämiseen hän on sitoutunut, ja sen ajattelemattomasti lausutun sanan, jolla hän on kieltäytynyt jostakin, ja Herra antaa hänelle anteeksi.

⁹ (30:10) Mutta lesken tai hyljätyn lupaus, mihin hyvänsä hän onkin sitoutunut, olkoon pätevä.

¹⁰ (30:11) Ja jos vaimo on miehensä kodissa tehnyt lupauksen tahi valalla sitoutunut kieltäytymään jostakin

¹¹ (30:12) ja hänen miehensä saa sen kuulla, mutta ei puhu hänelle siitä mitään eikä kiellä häntä, niin kaikki hänen lupauksensa ja kaikki sitoumukset, joilla hän on kieltäytynyt jostakin, olkoot pätevät.

¹² (30:13) Mutta jos hänen miehensä ne purkaa sinä päivänä, jona hän niistä kuulee, älköön yksikään hänen huuliltaan lähtenyt lupaus tai sitoumus olko pätevä. Hänen miehensä on ne purkanut, ja Herra antaa hänelle anteeksi.

¹³ (30:14) Jokaisen lupauksen ja jokaisen valallisen sitoumuksen, jonka vaimo itsensä kurittamiseksi tekee, saakoon hänen miehensä joko vahvistaa tahi purkaa.

¹⁴ (30:15) Mutta jos hänen miehensä ei puhu hänelle niistä mitään sen päivän kuluessa, niin hän on vahvistanut kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen sitoumuksensa, jotka hänellä on täytettävänä. Hän on ne vahvistanut, koska hän ei niistä hänelle mitään puhunut sinä päivänä, jona hän niistä kuuli.

¹⁵ (30:16) Mutta jos hän ne purkaa vasta jonkun aikaa sen jälkeen, kuin on niistä kuullut, joutuu hän kantamaan vaimonsa syyllisyyden."

¹⁶ (30:17) Nämä ovat ne säädökset, jotka Herra antoi Moosekselle, olemaan voimassa miehen ja hänen vaimonsa välillä sekä isän ja hänen tyttärensä välillä, tämän ollessa nuorena tyttönä isänsä kodissa.

LUKU 31

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

² "Kosta israelilaisten puolesta midianilaisille. Senjälkeen sinut otetaan pois heimosi tykö."

³ Niin Mooses puhui kansalle sanoen: "Varustakaa joukostanne miehiä sotaan, ja lähtekööt he Midiania vastaan toimittamaan Herran koston Midianille.

⁴ Tuhat miestä jokaisesta sukukunnasta, kaikista Israelin sukukunnista, lähettäkää sotaan."

⁵ Silloin annettiin Israelin heimoista tuhat miestä jokaisesta sukukunnasta, yhteensä kaksitoista tuhatta sotaan varustettua miestä.

⁶ Ja Mooses lähetti heidät, tuhat miestä jokaisesta sukukunnasta, sotaan sekä heidän kanssaan Piinehaan, pappi Eleasarin pojan; tällä oli mukanaan pyhät esineet ja hälytystorvet.

⁷ Niin he lähtivät sotimaan Midiania vastaan, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut, ja surmasivat kaikki miehenpuolet.

⁸ Muiden mukana, jotka kaatuivat, he surmasivat Midianin kuninkaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, Midianin viisi kuningasta. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla.

- ⁹ Mutta israelilaiset ottivat vangiksi midianilaisten vaimot ja lapset ja ryöstivät kaikki heidän juhtansa ja kaiken heidän karjansa ja kaiken heidän tavaransa.
- ¹⁰ Ja kaikki heidän asumansa kaupungit ja kaikki heidän leiripaikkansa he polttivat tulella.
- ¹¹ Ja he ottivat kaiken ryöstettävän ja kaiken otettavan, sekä ihmiset että karjan.
- ¹² Ja he toivat Moosekselle ja pappi Eleasarille sekä Israelin kansalle vangit ja ottamansa ja ryöstämänsä saaliin leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin luona, Jerikon kohdalla.
- ¹³ Silloin Mooses ja pappi Eleasar ja kaikki kansan päämiehet lähtivät heitä vastaan leirin ulkopuolelle.
- ¹⁴ Ja Mooses vihastui sotajoukon johtajiin, tuhannen- ja sadanpäämiehiin, kun he palasivat sotaretkeltä.
- ¹⁵ Ja Mooses sanoi heille: "Oletteko siis jättäneet henkiin kaikki naiset?"
- ¹⁶ Katso, nehän ne olivat, jotka Bileamin neuvosta saivat israelilaiset antautumaan uskottomuuteen Herraa vastaan Peorin vuoksi, niin että vitsaus kohtasi Herran seurakuntaa.
- ¹⁷ Niin surmatkaa siis kaikki poikalapset ja surmatkaa myös jokainen vaimo, joka on yhtynyt mieheen.
- ¹⁸ Mutta jokainen tyttö, joka ei ole yhtynyt mieheen, jättäkää itsellenne henkiin.
- ¹⁹ Mutta itse oleskelkaa leirin ulkopuolella seitsemän päivää. Jokainen teistä, joka on jonkun surmannut, ja jokainen teistä, joka on koskenut surmattuun, puhdistautukoon kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, sekä te että teidän vankinne.
- ²⁰ Ja puhdistettakoon jokainen vaate ja jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen karvoista, ja jokainen puuesine."
- ²¹ Ja pappi Eleasar sanoi sotamiehille, jotka olivat menneet sotaan: "Tämä on lakisäädös, jonka Herra antoi Moosekselle:
- ²² Vain kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy,
- ²³ kaikki, mikä tulta kestää, käyttäkää tulella, niin se puhdistuu; puhdistettakoon se kuitenkin vielä puhdistusvedellä. Mutta mikä ei tulta kestä, käyttäkää se vedessä.
- ²⁴ Ja peskää vaatteenne seitsemäntenä päivänä, niin te puhdistutte; ja sitten tulkaa leiriin."
- ²⁵ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
- ²⁶ "Laskekaa, sinä ja pappi Eleasar ja kansan perhekuntien päämiehet, otetun saaliin määrä, ihmiset ja karja.
- ²⁷ Ja pane saalis kahtia soturien, sotaan lähteneiden, ja kaiken muun kansan kesken.
- ²⁸ Ja ota Herralle verona sotamiehiltä, sotaan lähteneiltä, yksi viidestäsadasta, ihmisiä, raavaita, aaseja ja lampaista.
- ²⁹ Ota se heille tulevasta puoliskosta ja anna se pappi Eleasarille antina Herralle.
- ³⁰ Ja israelilaisille tulevasta puoliskosta ota yksi viidestäkymmenestä, ihmisiä, raavaita, aaseja, lampaista ja kaikkia karjaeläimiä, ja anna ne leeviläisille, joiden on hoidettava tehtävät Herran asumuksessa."
- ³¹ Ja Mooses ja pappi Eleasar tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
- ³² Ja saalis, jäännös siitä, mitä sotajoukko oli ryöstänyt, oli: lampaista kuusisataa seitsemänkymmentäviisi tuhatta
- ³³ ja raavaita seitsemänkymmentäkaksi tuhatta
- ³⁴ ja aaseja kuusikymmentäyksi tuhatta
- ³⁵ ja ihmisiä, tyttöjä, jotka eivät olleet yhtyneet mieheen, kaikkiaan kolmekymmentäkaksi tuhatta.

- ³⁶ Ja puolet siitä eli se osa, joka tuli sotaan lähteneille, oli: lampaista kolmesataa kolmekymmentäseitsemän tuhatta viisisataa,
- ³⁷ ja Herralle tuleva vero lampaista oli kuusisataa seitsemänkymmentä viisi;
- ³⁸ ja raavaita kolmekymmentäkuusi tuhatta sekä niistä Herralle tuleva vero seitsemänkymmentä kaksi;
- ³⁹ ja aaseja kolmekymmentä tuhatta viisisataa sekä niistä Herralle tuleva vero kuusikymmentä yksi;
- ⁴⁰ ja ihmisiä kuusitoista tuhatta sekä niistä Herralle tuleva vero kolmekymmentä kaksi.
- ⁴¹ Ja Mooses antoi Herran antiveron pappi Eleasarille, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
- ⁴² Ja israelilaisille tuleva puolisko, jonka Mooses oli erottanut sotamiesten osasta,
- ⁴³ tämä seurakunnalle tuleva puolisko oli: lampaista kolmesataa kolmekymmentäseitsemän tuhatta viisisataa
- ⁴⁴ ja raavaita kolmekymmentäkuusi tuhatta
- ⁴⁵ ja aaseja kolmekymmentä tuhatta viisisataa
- ⁴⁶ sekä ihmisiä kuusitoista tuhatta.
- ⁴⁷ Tästä israelilaisille tulevasta puoliskosta Mooses otti yhden viidestäkymmenestä, ihmisiä ja karjaa, sekä antoi ne leeviläisille, joiden oli hoidettava tehtävät Herran asumuksessa, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
- ⁴⁸ Silloin tulivat sotajoukon osastojen johtajat, tuhannen- ja sadanpäämiehet, Mooseksen luo
- ⁴⁹ ja sanoivat Moosekselle: "Palvelijasi ovat laskeneet niiden sotamiesten luvun, jotka ovat olleet hallussamme, eikä meistä puutu yhtäkään.
- ⁵⁰ Sentähden me tuomme nyt Herralle lahjaksi, mitä kukin on saanut kultakaluja: käätyjä, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja kaulakoristeita, saadaksemme itsellemme sovituksen Herran edessä."
- ⁵¹ Niin Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikkinaiset taidokkaasti valmistetut esineet.
- ⁵² Ja anniksi annettua kultaa, jonka he antoivat Herralle tuhannen- ja sadanpäämiesten puolesta, oli kaikkiaan kuusitoista tuhatta seitsemänsataa viisikymmentä sekeliä.
- ⁵³ Sotamiehet olivat ottaneet saalista kukin itselleen.
- ⁵⁴ Ja Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhannen- ja sadanpäämiehiltä ja veivät sen ilmestysmajaan, että se johdattaisi israelilaiset Herran muistoon.

LUKU 32

Mutta ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon, ylen runsaasti, karjaa. Kun he nyt katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata, niin he huomasivat, että seutu oli karjanhoitoon sopiva.

² Niin gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat ja puhuivat Moosekselle ja pappi Eleasarille ja seurakunnan päämiehille sanoen:

³ "Atarot, Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja Beon,

⁴ tämä maa, jonka Herra on vallannut Israelin seurakunnalle, on karjanhoitoon sopivaa maata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa".

⁵ Ja he sanoivat vielä: "Jos olemme saaneet armon sinun silmiesi edessä, niin annettakoon tämä maa palvelijoillesi omaksi, äläkä vie meitä Jordanin yli".

⁶ Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja ruubenilaisille: "Onko teidän veljienne lähdeittävä sotaan, ja te jäisitte tänne?"

⁷ Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka Herra on heille antanut?

⁸ Niin teidän isännekin tekivät, kun minä lähetin heidät Kaades-Barneasta katselemaan sitä maata.

⁹ Kun he olivat saapuneet Rypälelaaksoon asti ja katselleet sitä maata, veivät he israelilaisilta halun lähteä siihen maahan, jonka Herra oli heille antanut.

¹⁰ Ja sinä päivänä syttyi Herran viha, ja hän vannoi sanoen:

¹¹ 'Ne miehet, jotka lähtivät Egyptistä, kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat, eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä vannon lupasin Aabrahamille, lisakille ja Jaakobille, sillä he eivät ole minua uskollisesti seuranneet,

¹² paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika; sillä nämä ovat uskollisesti seuranneet Herraa'.

¹³ Ja Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän antoi heidän harhailla erämaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes koko se sukupolvi hävisi, joka oli tehnyt sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä.

¹⁴ Mutta katso, te olette nyt astuneet isienne sijaan, te syntisten sikiöt, lisätäksenne vielä Herran vihan kiivautta Israelia kohtaan.

¹⁵ Jos te nyt käännytte pois hänestä, niin hän jättää kansan vielä kauemmaksi aikaa tähän erämaahan, ja niin te tuotate tuhon kaikelle tälle kansalle."

¹⁶ Niin he lähestyivät häntä ja sanoivat: "Karjatarhoja me vain rakentaisimme tänne laumoillemme ja kaupunkoja vaimojamme ja lapsiamme varten,

¹⁷ mutta itse me varustautuisimme ja rientäisimme israelilaisten etunenässä, kunnes saisimme viedyksi heidät määräpaikkoihinsa, mutta meidän vaimomme ja lapsemme asuisivat sillä aikaa varustetuissa kaupungeissa maan asukkailta rauhassa.

¹⁸ Emme me palaisi kotiimme, ennenkuin israelilaiset ovat saaneet haltuunsa kukin perintöosansa,

¹⁹ sillä me emme tahdo perintöosaa heidän kanssansa tuolta puolen Jordanin emmekä kauempaa, vaan meidän perintöosamme on joutunut meille tältä puolelta Jordanin, itään päin."

²⁰ Niin Mooses vastasi heille: "Jos näin teette, jos Herran edessä varustaudutte sotaan

²¹ ja teistä jokainen, sotaan varustettuna, menee Jordanin yli Herran edessä niin pitkäksi aikaa, kunnes on karkoittanut vihollisensa edestään,

²² ja te palaatte vasta sen jälkeen, kuin se maa on tehty alamaiseksi Herralle, niin te olette vastuusta vapaat Herran ja Israelin edessä, ja tämä maa tulee teidän omaksenne Herran edessä.

²³ Mutta jos ette näin tee, niin katso, te rikotte Herraa vastaan ja saatte tuntea syntyinne palkan, joka kohtaa teitä.

²⁴ Rakentakaa siis itsellenne kaupunkoja vaimojanne ja lapsianne varten ja tarhoja karjallenne ja tehkää se, mitä suunnne on sanonut."

²⁵ Niin gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat Moosekselle sanoen: "Sinun palvelijasi tekevät, niinkuin herramme käskee.

²⁶ Lapsemme, vaimomme, laumamme ja kaikki juhtamme jääkööt tänne Gileadin kaupunkuihin,

²⁷ mutta sinun palvelijasi lähtevät, jokainen sotaan varustettuna, sinne taisteluun Herran edessä, niinkuin herramme sanoi."

- ²⁸ Niin Mooses antoi heistä käskyn pappi Eleasarille ja Joosualle, Nuunin pojalle, ja Israelin sukukuntien perhekuntain päämiehille,
- ²⁹ ja Mooses sanoi heille: "Jos gaadilaiset ja ruubenilaiset teidän kanssanne lähtevät Jordanin yli, jokainen varustettuna taisteluun Herran edessä, ja se maa tulee teille alamaiseksi, niin antakaa heille Gileadin maa omaksi.
- ³⁰ Mutta jolleivät he varustaudu ja lähde teidän kanssanne sinne, niin asettukoot teidän keskuuteenne Kanaanin maahan."
- ³¹ Silloin gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat sanoen: "Mitä Herra on puhunut sinun palvelijoillesi, sen me teemme.
- ³² Me lähdemme varustettuina Herran edessä Kanaanin maahan, että saisimme omaksemme perintöosan tällä puolella Jordanin."
- ³³ Ja Mooses antoi heille, gaadilaisille ja ruubenilaisille sekä toiselle puolelle Manassen, Joosefin pojan, sukukuntaa, amorilaisten kuninkaan Siihonin valtakunnan ja Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan ja sen kaupungit alueinensa, sen maan kaupungit yltympäri.
- ³⁴ Ja gaadilaiset rakensivat Diibonin, Atarotin, Aroerin,
- ³⁵ Atrot-Soofanin, Jaeserin, Jogbehan,
- ³⁶ Beet-Nimran ja Beet-Haaranin varustetuiksi kaupungeiksi sekä karjatarhoja.
- ³⁷ Ja ruubenilaiset rakensivat Hesbonin, Elalen ja Kirjataimin,
- ³⁸ Nebon ja Baal-Meonin, joiden nimet muutettiin, sekä Sibman. Ja he panivat nimet niille kaupungeille, jotka he rakensivat.
- ³⁹ Mutta Maakir, Manassen poika, lähti Gileadiin ja valloitti sen ja karkoitti amorilaiset, jotka asuivat siellä.
- ⁴⁰ Ja Mooses antoi Gileadin Maakirille, Manassen pojalle, ja hän asettui sinne.
- ⁴¹ Ja Jaair, Manassen poika, meni ja valloitti heidän leirikylänsä ja kutsui ne Jaairin leirikyliksi.
- ⁴² Ja Noobah meni ja valloitti Kenatin ynnä sen alueella olevat kylät ja kutsui sen, nimensä mukaan, Noobahiksi.

LUKU 33

Nämä olivat israelilaisten matkat, jotka he kulkivat Egyptistä osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla.

- ² Ja Mooses kirjoitti Herran käskyn mukaan muistiin ne paikat, joista he lähtivät liikkeelle matkoillansa. Ja nämä ovat heidän matkansa heidän lähtöpaikkojensa mukaan.
- ³ He lähtivät liikkeelle Ramseksestä ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen kuukauden viidentenätoista päivänä; pääsiäisen jälkeisenä päivänä israelilaiset lähtivät matkaan voimallisen käden suojassa, kaikkien egyptiläisten nähden,
- ⁴ egyptiläisten haudatessa kaikkia esikoisiansa, jotka Herra heidän keskuudestaan oli surmannut, ja Herran antaessa tuomion kohdata heidän jumaliansa.
- ⁵ Niin israelilaiset lähtivät Ramseksestä ja leiriytyivät Sukkotiin.
- ⁶ Sitten he lähtivät Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, joka on erämaan reunassa.
- ⁷ Ja he lähtivät Eetamista ja kääntyivät takaisin Pii-Hahiroitiin päin, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leiriytyivät Migdolin kohdalle.
- ⁸ Ja he lähtivät Pii-Hahiroitista ja kulkivat meren keskitse erämaahan ja vaelsivat kolmen päivän matkan Eetamin erämaassa ja leiriytyivät Maaraan.

- ⁹ Sitten he lähtivät Maarasta ja tulivat Eelimiin. Eelimissä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmupuuta, ja he leiriytyivät sinne.
- ¹⁰ Ja he lähtivät Eelimistä ja leiriytyivät Kaislameren rannalle.
- ¹¹ Ja he lähtivät Kaislameren rannalta ja leiriytyivät Siinin erämaahan.
- ¹² Ja he lähtivät Siinin erämaasta ja leiriytyivät Dofkaan.
- ¹³ Ja he lähtivät Dofkasta ja leiriytyivät Aalukseen.
- ¹⁴ Ja he lähtivät Aaluksesta ja leiriytyivät Refidimiin; siellä ei ollut vettä kansan juoda.
- ¹⁵ Ja he lähtivät Refidimistä ja leiriytyivät Siinain erämaahan.
- ¹⁶ Ja he lähtivät Siinain erämaasta ja leiriytyivät Kibrot-Hattaavaan.
- ¹⁷ Ja he lähtivät Kibrot-Hattaavasta ja leiriytyivät Haserotiin.
- ¹⁸ Ja he lähtivät Haserotista ja leiriytyivät Ritmaan.
- ¹⁹ Ja he lähtivät Ritmasta ja leiriytyivät Rimmon-Perekseen.
- ²⁰ Ja he lähtivät Rimmon-Pereksestä ja leiriytyivät Libnaan.
- ²¹ Ja he lähtivät Libnasta ja leiriytyivät Rissaan.
- ²² Ja he lähtivät Rissasta ja leiriytyivät Kehelataan.
- ²³ Ja he lähtivät Kehelatasta ja leiriytyivät Seferin vuoren juurelle.
- ²⁴ Ja he lähtivät Seferin vuoren juurelta ja leiriytyivät Haradaan.
- ²⁵ Ja he lähtivät Haradasta ja leiriytyivät Makhelotiin.
- ²⁶ Ja he lähtivät Makhelotista ja leiriytyivät Tahatiin.
- ²⁷ Ja he lähtivät Tahatista ja leiriytyivät Tarahiin.
- ²⁸ Ja he lähtivät Tarahista ja leiriytyivät Mitkaan.
- ²⁹ Ja he lähtivät Mitkasta ja leiriytyivät Hasmonaan.
- ³⁰ Ja he lähtivät Hasmonasta ja leiriytyivät Mooserotiin.
- ³¹ Ja he lähtivät Mooserotista ja leiriytyivät Bene-Jaakaniin.
- ³² Ja he lähtivät Bene-Jaakanista ja leiriytyivät Hoor-Gidgadiin.
- ³³ Ja he lähtivät Hoor-Gidgadista ja leiriytyivät Jotbataan.
- ³⁴ Ja he lähtivät Jotbatasta ja leiriytyivät Abronaan.
- ³⁵ Ja he lähtivät Abronasta ja leiriytyivät Esjon-Geberiin.
- ³⁶ Ja he lähtivät Esjon-Geberistä ja leiriytyivät Siinin erämaahan, se on Kaadekseen.
- ³⁷ Ja he lähtivät Kaadeksesta ja leiriytyivät Hoorin vuoren juurelle, Edomin maan rajalle.
- ³⁸ Ja pappi Aaron nousi Hoorin vuorelle Herran käskyn mukaan ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä.
- ³⁹ Ja Aaron oli sadan kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha kuollessaan Hoorin vuorella.
- ⁴⁰ Mutta Aradin kuningas, kanaanilainen, joka asui Kanaanin maan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta.
- ⁴¹ Ja he lähtivät Hoorin vuorelta ja leiriytyivät Salmonaan.
- ⁴² Ja he lähtivät Salmonasta ja leiriytyivät Puunoniin.
- ⁴³ Ja he lähtivät Puunonista ja leiriytyivät Oobotiin.
- ⁴⁴ Ja he lähtivät Oobotista ja leiriytyivät Iije-Abarimiin Mooabin rajalle.
- ⁴⁵ Ja he lähtivät Iijimistä ja leiriytyivät Diibon-Gaadiin.
- ⁴⁶ Ja he lähtivät Diibon-Gaadista ja leiriytyivät Almon-Diblataimiin.
- ⁴⁷ Ja he lähtivät Almon-Diblataimista ja leiriytyivät Abarimin vuoristoon vastapäätä Neboa.

- ⁴⁸ Ja he lähtivät Abarimin vuoristosta ja leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin rantaan, Jerikon kohdalle.
- ⁴⁹ Ja Jordanin rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista aina Aabel-Sittimiin asti Mooabin arolle.
- ⁵⁰ Ja Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla, sanoen:
- ⁵¹ "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaanin maahan,
- ⁵² niin karkoittakaa tieltänne kaikki maan asukkaat ja hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa, hävittäkää kaikki heidän valetut kuvansa ja kukistakaa kaikki heidän uhrikukkulansa.
- ⁵³ Ottakaa sitten maa haltuunne ja asukaa siinä, sillä teille minä annan omaksi sen maan.
- ⁵⁴ Ja jakakaa maa keskenänne arvalla sukujenne mukaan; suuremmalle antakaa suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kukin saakoon perintöosansa siinä, mihin arpa sen hänelle määrää; isienne sukukuntien mukaan jakakaa maa keskenänne.
- ⁵⁵ Mutta jos ette karkoita maan asukkaita tieltänne, niin ne, jotka te heistä jätätte jäljelle, tulevat teille okaiksi silmiinne ja tutkaimiksi kylkiinne, ja he ahdistavat teitä siinä maassa, jossa te asutte.
- ⁵⁶ Ja silloin minä teen teille, niinkuin aioin tehdä heille."

LUKU 34

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

- ² "Käske israelilaisia ja sano heille: Kun te tullette Kanaanin maahan - se on se maa, jonka te saatte perintöosaksenne, Kanaanin maa äärestä ääreen -
- ³ niin teidän eteläinen rajanne kulkekoon Siinin erämaasta Edomia pitkin; eteläinen raja alkakoon idässä Suolameren päästä
- ⁴ ja kääntyköön Skorpionisolasta etelään ja kulkekoon Siiniin, ja se päättyköön Kaades-Barneasta etelään. Sieltä raja lähteköön Hasar-Addariin, kulkekoon Asmoniin
- ⁵ ja kääntyköön Asmonista Egyptin puolelle ja päättyköön mereen.
- ⁶ Ja teidän läntisenä rajanne olkoon Suuri meri; tämä olkoon läntisenä rajanne.
- ⁷ Ja teidän pohjoinen rajanne olkoon tämä: Suuresta merestä vetäkää raja Hoorin vuoreen;
- ⁸ Hoorin vuoresta vetäkää raja siihen, mistä mennään Hamatiin, ja raja päättyköön Sedadiin.
- ⁹ Sieltä raja lähteköön Sifroniin ja päättyköön Hasar-Eenaniin. Tämä olkoon pohjoisena rajanne.
- ¹⁰ Ja itäinen rajanne vetäkää Hasar-Eenanista Sefamiin;
- ¹¹ Sefamista raja painukoon Riblaan, Ainista itään, ja sieltä raja edelleen painukoon, kunnes se sattuu vuoriselänteeseen Kinneretin järven itäpuolella.
- ¹² Sitten raja yhtyköön Jordaniin ja päättyköön Suolamereen. Tämä on oleva teidän maanne rajoineen yltympäri."
- ¹³ Ja Mooses käski israelilaisia sanoen: "Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne ja jonka Herra määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puolelle sukukunnalle.
- ¹⁴ Sillä ruubenilaisten sukukunta perhekunnittain ja gaadilaisten sukukunta perhekunnittain ja toinen puoli Manassen sukukuntaa ovat jo saaneet perintöosansa.

¹⁵ Nämä kaksi ja puoli sukukuntaa ovat jo saaneet perintöosansa tällä puolella Jordania Jerikon kohdalla, itään päin, auringonnousuun päin."

¹⁶ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

¹⁷ "Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika;

¹⁸ ja näiden lisäksi valitkaa päämies kustakin sukukunnasta maata jakamaan.

¹⁹ Nämä ovat niiden miesten nimet: Juudan sukukunnasta Kaaleb, Jefunnen poika;

²⁰ simeonilaisten sukukunnasta Semuel, Ammihudin poika;

²¹ Benjaminin sukukunnasta Elidad, Kisionin poika;

²² daanilaisten sukukunnasta päämies Bukki, Joglin poika;

²³ joosefilaisista, manasselaisten sukukunnasta, päämies Hanniel, Eefodin poika;

²⁴ efraimilaisten sukukunnasta päämies Kemuel, Siftanin poika;

²⁵ sebulonilaisten sukukunnasta päämies Elisafan, Parnakin poika;

²⁶ isaskarilaisten sukukunnasta päämies Paltiel, Assanin poika;

²⁷ asserilaisten sukukunnasta päämies Ahihud, Selomin poika,

²⁸ ja naftalilaisten sukukunnasta Pedahel, Ammihudin poika."

²⁹ Nämä olivat ne, jotka Herra määräsi jakamaan israelilaisille Kanaanin maan.

LUKU 35

Ja Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla, sanoen:

² "Käske israelilaisia antamaan omistamistaan perintöosista leeviläisille kaupunkia heidän asuaksensa ja antamaan leeviläisille myöskin laidunmaata näiden kaupunkien ympäriltä.

³ Nämä kaupungit olkoot heillä asuntoina, ja niiden laidunmaat olkoot heidän juhtiansa, karjaansa ja kaikkia muita elukoitansa varten.

⁴ Ja näiden kaupunkien laidunmaat, jotka teidän on annettava leeviläisille, ulottukoot kaupungin muurista ulospäin tuhat kyynärää joka taholle.

⁵ Ja mitatkaa kaupungin ulkopuolella itään päin kaksituhatta kyynärää ja etelään päin kaksituhatta kyynärää ja länteen päin kaksituhatta kyynärää ja pohjoiseen päin kaksituhatta kyynärää, ja kaupunki olkoon siinä keskellä. Tämä olkoon heillä kaupunkien laidunmaa.

⁶ Ja niistä kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, olkoon kuusi turvakaupunkia, jotka teidän on annettava pakopaikaksi sille, joka on jonkun tappanut; ja niiden lisäksi antakaa neljäkymmentä kaksi kaupunkia.

⁷ Kaikkiaan olkoon kaupunkia ja niiden laidunmaita, jotka teidän on annettava leeviläisille, neljäkymmentä kahdeksan.

⁸ Ja niitä israelilaisten omistamia kaupunkia, jotka teidän on annettava, otettakoon useampia siltä sukukunnalta, jolla niitä on paljon, ja vähemmän siltä, jolla niitä on vähemmän. Kukin sukukunta antakoon leeviläisille kaupunkiaan saamansa perintöosan mukaan."

⁹ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

¹⁰ "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te olette menneet Jordanin yli Kanaanin maahan,

¹¹ niin valitkaa itsellenne kaupunkia turvakaupungeiksenne. Niihin paetkoon tappaja, joka tapaturmaisesti on jonkun surmannut.

- ¹² Ja nämä kaupungit olkoot teillä turvapaikkoina verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, ennenkuin hän on ollut seurakunnan tuomittavana.
- ¹³ Ja kaupunkia, jotka teidän on määrättävä turvakaupungeiksi, olkoon teillä kuusi.
- ¹⁴ Kolme kaupunkia teidän on määrättävä tältä puolelta Jordanin, ja kolme kaupunkia teidän on määrättävä Kanaanin maasta; ne olkoot turvakaupunkeja.
- ¹⁵ Israelilaisille ja teidän keskuudessanne asuvalle muukalaiselle ja loiselle olkoot ne kuusi kaupunkia turvapaikkoina, joihin voi paeta jokainen, joka tapaturmaisesti jonkun surmaa.
- ¹⁶ Mutta jos joku rauta-aseella lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja; sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla.
- ¹⁷ Jos joku ottaa käteensä kiven, jolla voi lyödä kuoliaaksi, ja lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja; sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla.
- ¹⁸ Tahi jos joku ottaa käteensä puuaseen, jolla voi lyödä kuoliaaksi, ja lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja; sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla.
- ¹⁹ Verenkostaja ottakoon sellaisen tappajan hengiltä; hän ottakoon hänet hengiltä, milloin vain hänet tapaa.
- ²⁰ Ja jos joku vihassa iskee toista tahi heittää häntä jollakin murhaamisen tarkoituksessa, niin että tämä kuolee,
- ²¹ tahi vihaa kantaen lyö häntä kädellään, niin että hän kuolee, rangaistakoon lyöjä kuolemalla, sillä hän on tahallinen tappaja; verenkostaja ottakoon sellaisen tappajan hengiltä, milloin vain hänet tapaa.
- ²² Mutta jos joku vahingossa, vaan ei vihassa, satuttaa toista tai heittää häntä jollakin esineellä, millä hyvänsä, ilman murhaamisen tarkoitusta,
- ²³ tahi jos hän kivellä, jolla voi lyödä kuoliaaksi, huomaamattansa satuttaa toista, niin että tämä kuolee, eikä hän ollut hänen vihamiehensä eikä tarkoittanut häntä vahingoittaa,
- ²⁴ niin seurakunta ratkaiskoon tappajan ja verenkostajan välin näiden säädösten mukaan.
- ²⁵ Ja seurakunta päästäköön tappajan verenkostajan kädestä, ja seurakunta antakoon hänen palata turvakaupunkiin, johon hän oli paennut, ja siellä hän asukoon pyhällä öljyllä voidellun ylimmäisen papin kuolemaan asti.
- ²⁶ Mutta jos tappaja menee sen turvakaupungin alueen ulkopuolelle, johon hän on paennut,
- ²⁷ ja verenkostaja tapaa hänet ulkopuolella hänen turvakaupunkinsa aluetta ja verenkostaja surmaa tappajan, niin ei hän joudu verenvikaan;
- ²⁸ sillä hänen on asuttava turvakaupungissaan ylimmäisen papin kuolemaan asti. Mutta ylimmäisen papin kuoltua tappaja saa palata perintömaallensa.
- ²⁹ Ja tämä olkoon teillä oikeussäädöksenä sukupolvesta sukupolveen, missä asuttekin.
- ³⁰ Jos joku lyö toisen kuoliaaksi, surmattakoon tappaja todistajien antaman todistuksen nojalla; mutta yhden todistajan todistuksen nojalla älköön ketään kuolemalla rangaistako.
- ³¹ Älkää ottako lunastusmaksua sellaisen tappajan hengestä, joka on tehnyt hengenrikoksen, vaan rangaistakoon hänet kuolemalla.
- ³² Älkääkään ottako lunastusmaksua siltä, joka on paennut turvakaupunkiin, ettei hän ennen papin kuolemaa saisi palata asumaan omalle maallensa.
- ³³ Älkääkään saastuttako sitä maata, jossa te olette, sillä veri saastuttaa maan. Ja maalle ei voi toimittaa sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu, muulla kuin sen verellä, joka sen

on vuodattanut.

³⁴ Älkää siis saastuttako sitä maata, jossa te asutte ja jossa minäkin asun teidän keskellänne, sillä minä, Herra, asun israelilaisten keskellä."

LUKU 36

Silloin Gileadin, Maakirin pojan, Manassen pojanpojan, suvun perhekuntapäämiehet, jotka olivat Joosefin poikien sukua, astuivat esiin ja puhuivat Moosekselle ja ruhtinaille, israelilaisten perhekunta-päämiehille,

² ja sanoivat: "Herra käski herrani jakaa sen maan arvalla israelilaisille perintöosaksi, ja herrani sai käskyn Herralta antaa Selofhadin, meidän veljemme, perintöosan hänen tyttärillensä.

³ Mutta jos he joutuvat vaimoiksi joillekin israelilaisten muiden heimojen pojista, niin heidän perintöosansa siirtyy pois meidän isiemme perintöosasta ja liitetään sen sukukunnan perintöosaan, johon he tulevat kuulumaan, mutta meidän perintöosamme vähenee.

⁴ Ja kun israelilaisten riemuvuosi tulee, niin heidän perintöosansa lisätään sen sukukunnan perintöosaan, johon he tulevat kuulumaan, mutta meidän isiemme sukukunnan perintöosasta vähentyy heidän perintöosansa."

⁵ Silloin Mooses sääti israelilaisille Herran käskyn mukaan, sanoen: "Joosefilaisten sukukunta puhuu oikein.

⁶ Näin Herra säättää Selofhadin tyttäristä: Menkööt he vaimoiksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoiksi johonkin isänsä sukukunnan sukuun.

⁷ Sillä älköön israelilaisilla perintöosa siirtykö sukukunnasta toiseen, vaan israelilaiset säilyttäkööt kukin isiensä sukukunnan perintöosan.

⁸ Mutta jokainen tytär, joka saa perintöosan israelilaisten sukukunnissa, menköön vaimoksi johonkin isänsä sukukunnan sukuun, että israelilaiset saisivat periä kukin isiensä perintöosan

⁹ ja ettei perintöosa siirtyisi sukukunnasta toiseen, vaan israelilaisten sukukunnat säilyttäisivät kukin perintöosansa."

¹⁰ Niinkuin Herra Moosekselle käskyn antoi, niin Selofhadin tyttäret tekivät.

¹¹ Ja Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät vaimoiksi setiensä pojille.

¹² Joosefin pojan Manassen poikien sukuihin he menivät vaimoiksi; ja niin heidän perintöosansa jäi heidän isänsä suvun sukukuntaan.

¹³ Nämä ovat ne käskyt ja säädökset, jotka Herra Mooseksen kautta antoi israelilaisille Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla.

For other languages please go to www.wordproject.org